

Domoznanski oddelek

37
UTRINKI
2008

37.091.8(497.4Podlehnik)

6011891,4

COBISS

KNIŽNICA IVANA POTRGA PTUJ

UTRINKI

Glasilo Osnovne šole Martin Kores Podlehnik
Leto 2 (junij 2008), številka 4

T
R
I
N
K
I

UTRINEK IZ RAVNATELJEVE PISARNE

Star pregovor pravi, da je muzej edini kraj, kjer lahko čas zavrtimo nazaj. In letošnje leto se veliko govori o času, saj ga modernemu človeku nenehno zmanjkuje. Opravi in nalog je vse več, za vse nas. To se v zadnjem času še kako vidi v vsakodnevnem utripu šole, saj se nam približujejo zadnji vzdihljaji aktualnega šolskega leta, učenci razmišljajo le še o poletju, ki pa noče in noče priti, učiteljem in ostalim zaposlenim pa se opazno vidijo znaki utrujenosti in hkrati tihe sreče, da bo kmalu za nek čas vsega konec.

Tudi drugo področje, ki je letos še kako zaznamovalo našo aktualno šolsko leto in pokazal pomik časa je 500 letnica rojstva Primoža Trubarja. Verjetno je malo Slovencev, ki se sploh v tem letu ne bi zavedali pomembnosti Trubarjevega dela in vrednotili začetnika slovenskega knjižnega jezika in književnosti. Njegovi prvi dve deli, ki sta tudi prvi slovenski knjigi, Catechismus (Katekizem) in Abecedarium (Abecednik), sta knjigi, s katerima je Trubar postavil temelj slovenskega knjižnega jezika in književnosti. Bil je vodilni slovenski protestantski pisec in prvi slovenski književnik. Eni ga imenujejo tudi ustanovitelj slovenskega naroda, k čemur je v veliki meri prispeval s svojim spodbujanjem narodne zavesti, pa tudi z oblikovanjem skupnega nacionalnega knjižnega jezika, ki je Slovence povezal v času in prostoru. In to so vrednote, ki smo jih še posebej v tem letu poskušali prenesti na učence naše šole.

Drugače pa je drugo ocenjevalno obdobje na šoli potekalo v skladu z Letnim delovnim načrtom, izpeljali smo vse na začetku začrtane dejavnosti in k vsem že znanim dodali še kakšne nove. Naše učiteljice so uspešno izpeljale plavalni tečaj, v času nastajanja tega prispevka so 5. razredi v Ankaranu v šoli v naravi, na šoli zaključujemo s pripravami za prihajajoče šolsko leto, vpisali smo bodoče prvošolčke, izpeljali izbor za izbirne predmete v prihajajočem šolskem letu, zaključili in uspešno prestali nacionalna preverjanja znanja ob koncu tretje triade, najavili, da bomo nacionalna preverjanja znanja v naslednjem letu ponudili tudi ob koncu druge triade in nadaljevali s pripravami za uvedbo vzgojnega načrta, katerega moramo v roku enega leta skupaj z Vami, spoštovani starši, tudi sprejeti.

Še preden pa bo šola letos dokončno v času poletja zaprla svoja vrata, pa bo na šoli sprejet tudi popolnoma nov hišni red, ki bo prav tako sprejet v skupnem sodelovanju s Svetom staršev in Svetom zavoda. Dokument bo obširen in bo marsikatero pravilo na šoli postavil v popolnoma novo luč. Objavljen bo na spletni strani šole, vsi starši pa ga boste ob pričetku šolskega leta prejeli tudi v tiskani obliki kot enega izmed sestavnih delov publikacije šole za prihajajoče šolsko leto.

V drugem ocenjevalnem obdobju pa ni prišlo le do številnih dejavnosti znotraj šole same, tudi Svet zavoda je doživel številne spremembe. Na eni strani je potekel mandat trem predstavnikom lokalne skupnosti, in tako so se g. Stanko Rihtar, g. Viktor Žerak ml. in g. Dani Mlakar poslovili s funkcij predstavnikov Sveta zavoda OŠ Martin Kores Podlehnik, na prosta mesta pa so s strani lokalne skupnosti bili imenovani novi predstavniki, in sicer g. mag. Sebastian Toplak, ga. Mojca Plavčak in g. Stojan Kojc. Nedolgo zatem pa je prišlo do sprememb tudi pri članicah predstavnika zavoda. Gospe Majdi Erlač je mandat potekel in novoimenovana članica je ga. Dragica Šegula. Iskrena dobrodošlica vsem skupaj tudi na tem mestu.

V zadnjem mesecu pa pri nas na šoli poteka še en projekt, in sicer gre za Evropski projekt po imenu CONNECT. Ta projekt modelno poteka po nekaterih slovenskih šolah in teče paralelno po večjih evropskih državah in njihovih šolah hkrati. Projekt zajema v svoji vsebini razvoj in širjenje kakovostnih ukrepov na področju upravljanja mobilnosti za mlade. Njegov namen pa je ozaveščanje osnovnošolskih otrok in njihovih staršev o pomenu uporabe okolju prijaznih oblik prometa na poti v in iz šole. V ta namen so se mlajši otroci na naši šoli nek določen čas ukvarjali z okolju čim bolj prijaznimi načini prihoda v šolo in ob tem igrali za v ta namen razvito igro prometna kača. Ta projekt ima za našo šolo še poseben pomen, saj je krovni organizator Fakulteta za gradbeništvo Univerze v Maribor, nosilec projekta pa je sam svetnik Občine Podlehnik in član Sveta zavoda OŠ Martin Kores Podlehnik, gospod mag. Sebastian Toplak.

Ob koncu pa bi na tem mestu še posebej pohvalil vse naše učence in seveda njihove učiteljice in učitelje za ves vložen trud in delo, ki so ga imeli tako eni kot tudi drugi. Dejansko ne morem mimo dejstva, da ob koncu šolskega leta ne bi naštel še nekaj najvidnejših uspehov učencev naše šole v zadnjem času:

- na Znanstveno raziskovalnem centru BISTRA smo prejeli zlato priznanje za raziskovalno nalogo Nevarnosti interneta;
- učenci so bili na drugem mestu v orientacijskem teku;
- prejeli smo pet zlatih priznanj v modelarstvu;
- učenec Vito Vidovič Bintchende je bil predstavnik na Nacionalnem otroškem parlamentu v Ljubljani;
- prav tako je Vito državni prvak Vesele šole, dosegel je tudi srebrno priznanje iz znanja zgodovine;
- učenec Blaž Jerenec pa je prejel zlato Štefanovo priznanje in je bil prvi na področnem tekmovanju iz znanja fizike, kjer je dosegel maksimalno število točk, nato pa je bil 8. najboljši v celotni državi;
- Folklorna skupina Žvegla je na državni reviji otroških ljudskih plesov prejela zlato priznanje.

Navedenih je le nekaj najvidnejših uspehov, saj so tukaj bila še številna manjša tekmovanja in veliko nastopov na športnem, kulturnem in glasbenem področju, ki so več kot le pohvale vredna.

Učenci, nadaljujte z dobrim delom in vsa hvala vsem sodelavkam in sodelavcem za kvalitetno opravljeno delo in vložen trud.

Ob koncu pa vam v upanju, da dolgo in vroče poletje tudi bo, vsem skupaj želim le še prijeten poletni oddih.

POČITNICE

Poletje - to je najlepši letni čas,
saj so počitnice in ni šole.
Greš na morje, kjer plavaš,
loviš ribe in uživaš.
Če pa skočiš na glavo,
ti sonce reče Bravo!

Metka Glažar

POČITNICE

Gremo na počitnice,
se zabavat,
plavat,
ribice lovit.

V mislih že imamo,
modro morje,
barko,
gatebe na toplem soncu

MARJANA PLAJNŠEK

Asist. mag. Dejan Kopold

Sonce jutranje me je zbudilo.
Že me polje je vabilo.
Pridi, pridi, potrebujem te,

Naj bo polje , al gore,
vedno polna sva volje.
Ko pa sonce močno zasijalo bo,
midva šla bova v senco.

Jani Zagoranski

POČITNICE

Šole je konec , počitnice so tukaj.
Gremo na morje, skočimo v vodo
in na koncu slišimo od rib Bravo!

Mateja Cafuta

KOLOFON:

Glasilo Osnovne šole Martin Kores Podlehnik
zanj: asist. mag. Dejan Kopold
gradivo zbrali in uredili: Majda Erlač, Anita
Malovič
računalniško oblikovanje: Mitja Krapša
Podlehnik, junij 2008, št izvodov 200
leto 2 (jun 2008) številka 4

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

Tudi v letošnjem letu smo izvedli tekmovanje iz znanja zgodovine z naslovom » V OLIMPIJSKEM LETU STARI GRKI ». Šolsko tekmovanje je potekalo 1.2.2008. Udeležilo se ga je 11 učencev iz sedmega, osmega in devetega razreda.

Iz 7. razreda: Klementina Podgoršek .

Iz 8. razreda: Amadeja Jus, Samo Krajnc, Robi Laporšek, Žan Plavčak, Vito Vidovič-Bintchende, Rok Vinko.

Iz 9. razreda: Petra Grabrovec, Tina Rihtar, Anja Trafela, Barbara Zakelšek.

Bronasto priznanje sta dosegla Amadeja Jus in Vito Vidovič Bintchende. Vito se je tudi udeležil državnega tekmovanja, ki se je odvijalo na OŠ Grajena, 19.3.2008 ter dosegel srebrno priznanje.

Vsem udeležencem čestitamo!

Mentorica:
Milena Mali

TEKMOVANJE IZ ZNANJA KEMIJE ZA PREGLOVO PRIZNANJE

Letošnje šolsko tekmovanje za Preglovo priznanje je potekalo v ponedeljek, 31. 1. 2008. Udeležilo se ga je 17 učencev osmega in devetega razreda. Učenci so preverjali znanje naravoslovja iz 7. razreda ter kemije 8. in 9. razreda.

4. učenci so dosegli bronasta priznanja. To so: Jerenec Blaž, Jus Amadeja, Krajnc Samo in Laporšek Robi. Na državno tekmovanje, ki je potekalo v soboto, 15. 3. 2008, na OŠ Breg, sta se uvrstila :

- Jerenec Blaž
- Jus Amadeja

Za prikazano znanje iskreno čestitamo!

Mentorica Dragica Šegula

TEKMOVANJE OSNOVNOŠOLSKIH EKIP PRVE POMOČI

Letošnje leto smo se ponovno udeležili tudi tekmovanja osnovnošolskih ekip prve pomoči, ki je potekalo v torek, 8. 4. 2008, v dvorani Gasilskega doma Ptuj.

Našo šolo je zastopalo 7 učenk devetega razreda. To so:

- Jasna Bele	- Tina Rihtar
- Petra Grabrovec	- Anja Trafela
- Anja Požar	- Barbara Zakelšek
- Urška Drevenšek	

Učenke so morale prikazati veliko teoretičnega in praktičnega znanja o cestnoprometnih predpisih, rdečem križu in prvi pomoči, za kar jim čestitamo.

Mentorici: Danica Kurež
Dragica Šegula

TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE

Šolsko tekmovanje iz matematike je bilo 20.3.2008. Udeležil se ga je 101 učenec naše šole. Bronasto priznanje je osvojilo 32 učencev. Na področno tekmovanje, ki je bilo 2.4.2008 na OŠ Breg, so se uvrstili učenci Boštjan Mlakar iz 7. razreda, Amadeja Jus in Blaž Jerenec iz 8. razreda ter Anja Trafela iz 9. razreda.

Srebrno Vegovo priznanje sta osvojila Amadeja Jus in Blaž Jerenec.

Vsem prejemnikom priznanj iskreno čestitamo.

Mentorica: Marjeta Lašič

TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

Na področno tekmovanje v znanju materinščine se je uvrstil učenec Vito Vidovič iz 8. razreda, ki je 14. februarja 2008 na šoli Ljudski vrt v Ptuj v svojem eseju razmišljal o drugačnostih, ki smo jim vsak dan priče v naših življenjih.

Učenec je osvojil Bronasto Cankarjevo priznanje, za kar mu čestitamo.

Mentorica Majda Erlač

Šolsko tekmovanje iz angleškega jezika

Tekmovanje smo izvedli 22.11.2007.

Tekmovali so Petra Grabrovec, Tina Rihtar, Anja Trafela, Barbara Zakelšek. Po pravilniku se na državno tekmovanje uvrstijo učenci, ki so na šolski ravni dosegli 85 % možnih točk. Žal se letos nihče od tekmovalcem ni uvrstil na državno tekmovanje, so pa učenci pridobili dragocene izkušnje, ki jim bodo koristile v naslednjem šolskem letu.

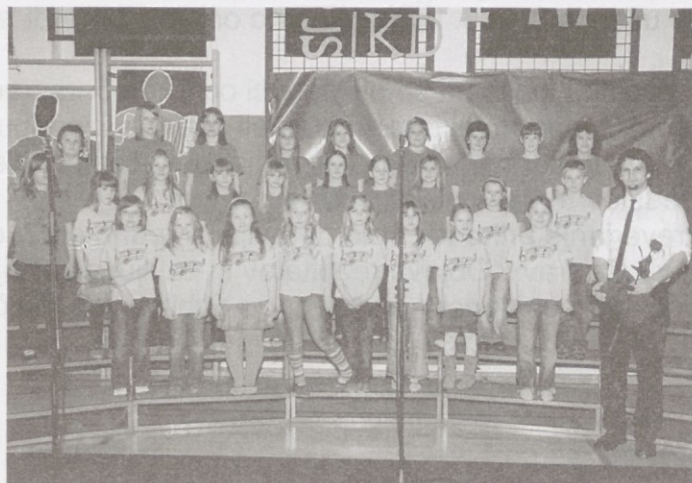
Učiteljica Vera Školiber

OPZ, MPZ IN GLASBENIKI NA OSNOVNI ŠOLI

Pevski zbor je zagotovo ena izmed šolskih dejavnosti, ki ima na naši OŠ najdaljšo tradicijo. Je prostočasna dejavnost, ki se je otroci še posebej radi udeležujemo, saj se na srečanjih in vajah družimo, veselimo, predvsem pa uživamo v petju. Otroški pevski zbor sestavlja 34 učencev, starih od 7 do 11 let, pri mladinskem pa prepeva 40 učencev. Oba pevska zbora vodi zborovodja Jakob Feguš. Čeprav pravijo, da so spremembe edina stalnica v našem življenju, je prav naš zbor tisti, ki s pesmijo povezuje tradicijo z novim in mnoge učence spremlja od šolskih začetkov do 9. razreda.

Oba pevska zbora uspešno nastopata na šolskih in izven šolskih prireditvah. Čeprav je petje pred prijatelji vznemirljivo, pa imajo za nas mlade pevce prav poseben čar različne revije in nastopi na prireditvah v domačem kraju in v naši okolici. V tem šolskem letu smo pevci in glasbeniki nastopali na otroški pevski reviji na Grajeni pri Ptuj in mladinski pevski reviji v Markovcih. S svojim glasbenim programom smo sodelovali na šolskih prireditvah, na občinskih proslavah, na otvoritvi centra obmejne policijske postaje... Naša pevska zbora sta znana po tem, da velikokrat prepevata tudi zabavnejše skladbe, pri katerih sodelujemo tudi šolski glasbeniki. S pomočjo učitelja sooblikujemo glasbene spremljave in jih tako še z večjim veseljem odigramo. Mladi glasbeniki pa nastopamo tudi samostojno s svojimi spremljavami ali pa soustvarjamo z recitatorji na naši OŠ. V veliko veselje nam je bilo tudi, da smo naše petje in igranje posneli tudi za radio Ptuj in Ktv Ptuj. Veselimo se že novega šolskega leta, kjer bomo spet glasbeno ustvarjali in se naučili veliko novih pesmi.

Pevci OPZ, MPZ in glasbeniki

TEKMOVANJE ZA STEFANOVO PRIZNANJE

Letošnje šolsko tekmovanje za Stefanovo priznanje je potekalo v torek, 4. 3. 2008. Udeležilo se ga je 15 učencev, 9 iz osmega in 6 iz devetega razreda.

Uspešno je tekmovalo vsaj 9 učencev (50 % in več doseženih točk), Petra Grabrovec, Jasna Bele, Amadeja Jus, Vito Vidovič in Blaž Jerenec pa so osvojili bronasto Stefanovo priznanje.

Na področnem tekmovanju za srebrno Stefanovo priznanje na OŠ D. Flisa v Hočah, kamor sta se uvrstila Petra in Blaž, je uspešnejše tekmoval Blaž Jerenec, osvojil je namreč prvo mesto v kategoriji 8. razred in se uvrstil na državno tekmovanje.

Državno tekmovanje za zlato Stefanovo priznanje je potekalo 12. 4. 2008 na PF Maribor.

Med 120 uvrščenimi tekmovalci je Blaž Jerenec zasedel uspešno 8. mesto, osvojil zlato priznanje, za kar je » požel« čestitke tudi med sošolci.

Čestitkam vsem sodelujočim, posebej še učencem s priznanji se pridružujem tudi sam, kot mentor in vodja šolskega tekmovanja.

Rudi Jerenec

PROMETNE DEJAVNOSTI

V šolskem letu 2007/08 je prometni krožek obiskovalo enajst učencev četrtega razreda.

Priprave na kolesarski izpit so potekale skozi celo leto. Najprej smo s pomočjo zgoščenke S kolesom v šolo spoznali prometne predpise, pravila in prometne znake. Znanje smo utrjevali s pomočjo računalnika, kar nam je bilo še posebej všeč, in ga preverili s testi. Nato so učenci pokazali spretnosti pri vožnji na poligonu.

Praktično vožnjo pa so opravili v juniju. Ob spremstvu policistov so se preizkusili v vožnji po vozišču. Bili so uspešni, saj so kolesarske izpite dobili prav vsi.

Med letom smo se vključevali tudi v druge dejavnosti, ki jih je organiziral Svet za preventivo v prometu.

Poskrbeli smo za varno pot v šolo na začetku šolskega leta, spremljali akcije Bodi (pre)viden, Trenutek krhkosti, Varno glavo varuje čelada in Pasavček.

Za učence 8. in 9. razredov smo organizirali tudi izpit za »H« kategorijo.

V začetku junija pa so bili učenci od 1. do 5. razreda vključeni v mednarodni projekt CONNECT Prometna kača. S tem projektom smo želeli učence vzpodbuditi, naj na poti v šolo in iz nje uporabljajo okolju prijazne, varne in zdrave oblike potovanja: pešačenje, kolesarjenje, skiro, rolerje, uporabo javnih prevoznih sredstev ter skupinske vožnje z avtom.

Preverjanje prihodov smo opravljali v tednu od 2. do 6. junija, rezultate pa lepili na veliko prometno kačo, ki je visela v avli. Objava rezultatov in zaključek akcije bo v torek, 24. 6. 2008, na zaključni prireditvi v šoli.

Učenci, ki so sodelovali, pa bodo dobili tudi praktične nagrade.

Milica Jeza

VESELA ŠOLA PILA in PILA PLUS, 2007/2008

Tudi v šol. letu 2007/08 smo se učenci OŠ Martin Kores Podlehnik udeležili tekmovanja iz VESELE ŠOLE, ki jo že dolga leta pripravljajo v založbi Mladinska knjiga. Teme za tekmovanja izhajajo v priljubljenih otroških in mladinskih revijah PIL in PIL PLUS. Na tekmovanje se je prijavilo 10 učencev od 4. - 9. razreda. Vendar se zaradi bolezni vsi učenci niso mogli udeležiti razrednega tekmovanja, ki je potekalo v ponedeljek, 4.2.2008, na OŠ Podlehnik. Na drugostopenjsko tekmovanje se je od 8 sodelujočih uvrstilo 6 učencev in s tem doseglo BRONASTO PRIZNANJE. Tekmovanje II. stopnje je potekalo 11. 3.2008 prav tako na naši šoli. Vrednotenje vprašalnikov pa se je vršilo na OŠ Žetale, ki je bila v letošnjem letu tudi organizatorica državnega tekmovanja za tekmovalno enoto 53, v kateri tekmujejo zraven OŠ Podlehnik še: OŠ Cirkovce, OŠ Kidričevo s podružnico Lovrenc na Dravskem polju, OŠ Majšperk, OŠ Videm s podružnicama Zg. Leskovec in Sela. Pet sodelujočih učencev iz naše šole je osvojilo SREBRNO PRIZNANJE. Državno tekmovanje je potekalo 15.4.2008 na OŠ Žetale. Vprašalniki pa so se vrednotili na centralni komisiji za VESELO ŠOLO v ZALOŽBI MLADINSKA KNJIGA v LJUBLJANI. Na državnem tekmovanju je ZLATO PRIZNANJE iz Vesele šole osvojil učenec naše šole VITO VIDOVIČ BINTCHENDE, ki se je v nedeljo, 1.6. 2008, udeležil tudi slavnostne podelitve zlatih priznanj iz Vesele šole, v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Podlehnik, 3.6.2008

Mentorica VŠ:
Anka Gajšek

KONJIČEK

TETA META

Sredi noči, o polnoči
se teta Meta zbudi,
nato zapoje in zavriska,
da se cela vas zbudi.

ANJA HORVAT

Hi,hi,hi,
konjiček že hiti,
čez hribe in doline,
konjiček že hiti.

Hi,hi,hi,
na njem pa princ sedi.
Hi,hi,hi,
v dolino strmi.

PTICE POJEJO

Ptice vračajo se z juga
v naše kraje krila jih neso,
da zapojejo nam lepe pesmi,
ki le v njihovih glasovih so.

Ko zapojejo,
vsi plešejo,
da se zemlja trese
in nas s sebe strese.

Jerneja Horvat

Hi,hi,hi.
Konjiček že drvi,
hi,hi,hi,
po zeleni travici.

Ko konjiček prispe,
se princ ozre,
pred sabo zagleda
lepo dekle.

Prosi za roko jo
in jo poroči.
Tako živita
srečno do konca svojih dni.

Hi,hi,hi.
Konjiček zdaj več ne drvi,
saj princ s princeso,
srečno živi.

Primož Zakelšek

MLADI RAZISKOVALCI

Učenci naše šole že vrsto let sodelujemo pri pripravi raziskovalnih nalog, ki jih predstavljamo v okviru Znanstvenoraziskovalnega centra Bistra. Vsa leta naše naloge dosegajo odlične rezultate, saj smo v preteklosti dosegli že kar nekaj zlatih priznanj za svoje delo.

Letos smo pod vodstvom mentorice Anite Malovič izdelale raziskovalno nalogo z naslovom Nevarnosti interneta. To temo smo si izbrale zato, ker nas je zelo zanimala in ker otroci vedno več časa preživimo na internetu.

Za raziskovalno nalogo smo se morale zelo potruditi, da smo jo pravočasno končale, saj je z njo veliko dela. Nekaj podatkov smo dobile iz interneta, poseči pa smo morale tudi po drugi literaturi. Pripravljale smo jo v šoli, in sicer vsak dan po pouku.

Internet je realni del v življenju otrok in mladostnikov. Starostna meja, ko se otrok prvič sreča s spletom, se že skorajda ne more več znižati, saj računalnike obvladajo že predšolski otroci. Zaradi svoje mladosti in neizkušenosti, pa tudi zaradi pretirane radovednosti, se otroci pogosto ne zavedajo skrivnih pasti in nevarnosti interneta. Cilj naše naloge je bil raziskati, v kolikšni meri se mladostniki zavedajo nevarnosti interneta ter koliko časa preživijo na internetu.

V nalogi smo zajele najbolj razširjene oblike in nevarnosti, ki prežijo na nas, od pedofilije, pornografije, spletnega ustrahovanja, zasvojenosti, spletnih klepetalnic do napotkov, kako ravnati, da se temu lahko izognemo.

V empiričnem delu naloge pa smo anketirale učence naše šole, in sicer 7., 8. in 9. razred ter nekatere njihove starše. Prav tako smo anketirale tudi dijake Srednje kmetijske šole Ptuj, da smo rezultate raziskave lahko primerjale.

Ugotovile smo, da se večina učencev naše šole zaveda nevarnosti interneta, med nevarnostmi pa so po njihovem mnenju najhujše spletne klepetalnice, virusi, pornografske strani, nasilne igre in nakupi izdelkov. Čeprav se zavedajo nevarnosti spletnih klepetalnic, le tem posvetijo največ časa. Ugotovile smo tudi, da dijaki pogostejše obiščejo pornografske spletne strani kot osnovnošolci. Vsi pa veliko časa preživijo pred računalnikom povsem brez nadzora staršev ali pa jih starši le občasno nadzorujejo.

V raziskovalno nalogo smo zajele tudi nekatere raziskave po vsem svetu. Pomembne so ugotovitve, da otroci med 8 in 13-letji predstavljajo polovico vseh uporabnikov interneta, da je kar 44 % otrok v Španiji, ki redno uporablja internet, bilo žrtev spolnega nadlegovanja, 28% mladostnikov obiskuje pornografske spletne strani, da uporabniki v Sloveniji namenijo internetu kar 14 ur tedensko, vedno manj pa uporabljajo revije in knjige. Internet pa nima vpliva samo na manjšo uporabo drugih medijev, ampak tudi na medčloveške odnose, saj so raziskave pokazale, da mladi zaradi interneta namenjajo vedno manj časa druženju s prijatelji v realnem svetu.

Nalogo smo predstavljale v Znanstvenoraziskovalnem središču Bistra Ptuj, pred tremi ocenjevalci oziroma recenzenti. Vesele in ponosne smo bile, ko smo izvedele, da smo za nalogo prejele zlato priznanje.

Odločile smo se, da bomo raziskovalno nalogo naredile tudi naslednje šolsko leto. Naslov teme pa še izbiramo.

Sara Kure, Sara Glažar, Amadeja Jus

POROČILO O ZASEDANJU 18. NACIONALNEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA

V ponedeljek, 10.3.2008, se je v Ljubljani odvijal 18. nacionalni otroški parlament na temo Zabava in prosti čas mladih.

Pozdravni nagovor je pričel predsednik Državnega zbora Slovenije, France Cukljati. Za njim so mlade parlamentarce pozdravili še predsednik Zveze prijateljev mladine Slovenije mag. Franc Hočevar, podpredsednik Državnega zbora Slovenije Sašo Peče, generalna državna sekretarka Ministrstva za šolstvo in šport dr. Alenka Šverc, ga. Mojca Škrinjar, generalna direktorica direktorata za vrtce in osnovno šolo ter veleposlanica ZDA v Sloveniji. V svojih govorih so vsi izpostavili pomembnost kvalitetnega preživljanja prostega časa.

Sledilo je razvrščanje parlamentarcev po vsebinskih sklopih oz. skupinah:

1. Ovire za kakovostno preživljanje prostega časa.
2. Vplivi družbe na naš prosti čas.
3. Kako se mladi zabavamo in kako je za to poskrbljeno?
4. Vpliv sodobnih tehnologij na preživljanje prostega časa.

Razprava po vsebinskih sklopih je potekala v štirih ločenih sejnih sobah, ki so bile ves čas odprte za učence novinarje, med katere sem spadal tudi sam- naša naloga je bila fotografiranje ter spremljanje debate. Po uri in pol razpravljanja v skupinah so morali parlamentarci oddati glasove za temo nacionalnega otroškega parlamenta drugo leto. Sledil je odmor, ki so nam ga popestrili s programom Z glavo na zabavo. Največje navdušenje je požel raper Trkaj.

Kmalu se je celotni zbor spet zbral v veliki dvorani Državnega zbora, kjer je vsaka skupina predstavila svoja glavna stališča in mnenja, ki jih je strnila v kratkem poročilu. Po vsakem poročanju je sledila 15-minutna razprava, v kateri so vsi člani parlamenta lahko izrazili svoje mnenje na aktualno temo, tudi gostje. V poročilih so izpostavili problematiko prevozov, ki pomembno vplivajo na preživljanje prostega časa vaških otrok, oddaljenih od mesta, v katerem je zgoščenih večina pristočasnih dejavnosti. Prav tako vidijo problem v neustrezno obnovljenih ali uničenih igriščih. Menijo, da bi mediji morali več obveščati o prireditvah in izvenšolskih dejavnostih, namenjenih zabavi in preživljanju prostega časa mladih. Ugotovili so, da še vedno obstajajo razlike v preživljanju prostega časa med mestom in vasjo. V mestih je veliko več pasti, mladi pogosto zaidejo v slabo družbo, zabavajo se v lokalih in diskotekah, kjer ne manjka alkohola in drugih neprimernih substanc. Zato so predlagali, da bi varnostniki v teh lokalih imeli večji nadzor in strožja pooblastila.

V nasprotju z mestom pa je na vasi preživljanje prostega časa bolj zdravo, saj ga pogosteje preživljajo v naravi, prav tako pa morajo biti mladi na podeželju bolj samoiniciativni in organizirani. Kljub temu pa mesto ponuja več možnosti preživljanja prostega časa, saj je v mestu kino, gledališče, knjižnica, mladinski center, športne dvorane in stadioni, parki.

Ugotovili so, da pasivno preživljanje prostega časa prevladuje nad aktivnim, saj sta najpogostejša načina preživljanja gledanje televizije in ukvarjanje z računalnikom. Preko interneta so mladi prevečkrat izpostavljeni neprimernim vsebinam in igrice, ki lahko povzročajo odvisnost, zato se jim zdi dobro, da bi imeli starši večji nadzor nad internetno dejavnostjo svojega otroka.

Po končani razpravi je predsedstvo razglasilo temo 19. nacionalnega otroškega parlamenta. Izvoljena je bila tema Ljubezen in spolnost.

Obisk državnega zbora smo končali s kosilom v parlamentarni menzi. Vsi smo domov odnesli bogato izkušnjo, morda pa se bodo nekateri izmed nas čez nekaj let v parlament celo vrnili v kakšni drugi vlogi.

GLAŽEK NESMRTNOSTI

Pred devetimi leti
na vrtu svoje je graščine
posedal pod lipo Francelj naš,
ki bil je skopuški bogataš.
Držal v rokah je svoje sveto pismo,
ki obljubljalo mu je življenje večno.

Tako razmišlja o življenju svojem:
»Bil sem mlad in imel le sebe rad.
Veliko sem grešil,
da sem si to svoje bogastvo pridobil.
Zdaj sem star in smrt preži name,
a rad bi,
da nekoč ljudje bi vedeli zame.
Zdaj vsi izogibajo se me,
saj moja sebičnost poznajo le.«

Želi nasvet si poiskati,
kako nesmrten in nepozabljen postati.

Glas hitro širi po deželi se
in nagrada visoka razpisana je.

Prvi ranocelnik Gregor stopi pred Franceljna.
Tako modruje:
»Zjutraj še pred zoro splezaj na najvišjo goro
in na njej zakoplji svoj zaklad,
ki ti je tako drag. Tako večno živel boš.«

A ko Francelj splezal je na goro,
zagledal prevaranta je,
ki nanj in na njegov denar skrit za skalo prežal je.
Spoznal njegovo je prevaro in s smrtjo kaznoval
ga je,
tako da v globino potisnil ga je.

Druga obišče ga vaška coprnica Pehta.

Svetuje mu:
»Zvečer k postelji položi svoje si zlatnike,
izpij napoj iz moje čaše in pusti mi,
da iz njih pričaram ti oblake zlate,
oblake večnega življenja.«

Ko se stemni,
Francelj se z zlatniki ob postelji le naredi, da spi,
in Pehti odreže roko,
ki po njegovem bogastvu hlepi.

Ves obupan je Francelj že,
ko zanj izve še Kosobrin,
starček iz triglavski planin.
Veliko rožic je poznal
in z njimi vse bolezni odgnati znal.
A za nesmrtnost zdravilo le eno je
in zanj Franceljnu povedal je:

»Glažek nesmrtnosti našel boš v življenju svojem.
Izlj iz njega vso sebičnost
in napolni ga z dobroto svojo.
Denar in bogastvo razdeli med revne ljudi,
ki naj postanejo tvoji prijatelji.
Tako dobra dela narediš
in s tem si nesmrtnost pridobiš.
Vlivaj vanj do smrti svoje
in večno bo življenje tvoje.«

Blaž Jerenec, Tadej Drevenšek, 8.r

ČEŠNJE

Bela krošnja opojno diši,
me vabi, vabi,
da sedem pod njo.
A meni, meni lepše češnja diši,
ki v ustih se stopi in
v meni občutek zadovoljstva prebudi.

KLEMENTINA JELEN

SRCE

Srce je kot kamen sreče,
ko je v njem sonce žareče,
je kot zarja bleščeča,
kot veter pihljav
in kot burja z daljav.

Kornelija Krušič

ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE

Smo Blaž Jerenec, Žan Plavčak, Vito Vidovič in Samo Krajnc. Zelo radi hodimo v planine in to smo pokazali že na planinskih izletih z osnovno šolo. Zaradi tega smo se odločili, da se bomo vpisali v planinsko šolo, da bi si pridobili več znanja in da bi več prostega časa preživeli skupaj. Ker smo na izletih pokazali zanimanje za orientacijo, so nam vodniki predlagali orientacijsko tekmovanje. Tako smo se udeležili področnega tekmovanja v Rušah. Za to tekmovanje smo se morali naučiti in prepoznati zaščitene rože na slikah, pa tudi pregledati snov iz planinske šole. Zraven tega smo se morali naučiti tudi o prehrani in opremi planinca, tudi topografijo. Na tekmovanju smo morali najti vseh šest točk, ki so bile označene na zemljevidu. Ker smo vzeli to tekmovanje zelo resno in se dobro pripravili, smo osvojili prvo mesto. Tako smo se uvrstili na državno tekmovanje. Bili smo zelo veseli, saj je bilo to naše prvo tekmovanje. Za državno tekmovanje smo se morali naučiti še več snovi, kot so znamenitosti Slovenije, zgodovino planinstva in vozle. Vsak od nas se je pripravljaj na tekmovanje po svojih močeh. To tekmovanje se je odvijalo pri Ljubljani. Na tem tekmovanju so bile naloge težje, pa tudi točke so bile bolj oddaljene kot so bile na področnem tekmovanju. Kljub vsemu smo osvojili drugo mesto. Na čakanje uradnih razglasitev smo se lahko ukvarjali z lokostrelstvom, nogometom, balinanjem in drugimi igrami. Ker smo osvojili drugo mesto, smo dobili steklen pokal, ki smo ga podarili planinskemu društvu. Ker bo naslednje področno tekmovanje v Podlehniku, se bomo tega tekmovanja zelo verjetno udeležili.

TEHNIŠKO TEKMOVANJE

Prišel je dan tehniškega tekmovanja, ki je potekalo v Veliki Nedelji. Udeležili smo se ga jaz, Vito, Žan, Rok, Blaž, Samo, Ivan in Matjaž. Srečanje se je začelo, ko smo prišli na športno letališče v Moškanjcih. Tam so ostali nekateri modelarji.

Tekmovalci naše šole pa smo vsi odšli na OŠ Velika Nedelja. Vsak tekmovalec je tekmoval v različnih panogah. Mi smo tekmovali kar v štirih panogah. Jaz in Vito sva tekmovala v obdelavi kovin, Žan in Rok v obdelavi umetne mase, Blaž in Samo v obdelavi lesa, Matjaž in Ivan pa v fischer tehniki. Dosegli smo vidne rezultate. Midva z Vitom sva dosegla zlato priznanje, Žan je dosegel srebrno priznanje, Rok bronasto, Blaž in Samo pa sta dosegla srebrno priznanje.

Po tekmovanju smo sklepali nova prijateljstva in odšli skupaj na kosilo.

TADEJ Drevenšek, 8.r

RDEČI KRIŽ

V RK smo vključeni učenci, ki imamo posluh za soljudi in smo vedno pripravljeni pomagati. Sestajamo se po potrebi in se pogovarjamo ter organiziramo različne akcije.

Letos smo se veliko pogovarjali o drogah, o skrbi za zdravje, o vlogi RK in medsebojni pomoči. Med mlade člane RK smo sprejeli drugošolce. Krožek smo učenci obiskovali pridno in zavzeto. Pripravljali smo se tudi za tekmovanje Širjenje znanj o RK in droge, na katerem smo dosegli četrto mesto.

Tekmovanja smo se udeležile Sara, Amadeja in Patricija. Krožek Rdečega križa je vodila mentorica Danica Kurež.

Sara Glažar

GLAŽEK NESMRTNOSTI

Stari Francelj čaka tam pod lipco,
misli čudne misli o življenju:

"Kako lepi so gozdovi, mesta in planjave.
Tukaj izpod lipce vidi se v prelepe haloške
daljave.

Oh, kako lepa moja je gorica,
v gozdu milo se oglašča kukavica.
Zacveteli so gozdovi, vse že klije, raste in brsti,
v tem času na cesti srečaš le nasmejane ljudi.

A kaj, ko meni do smeha ni,
saj misel o smrti me noč in dan hromi.
Le kdo naredil ta prelep je naš planet,
večno hočem na njem živeti.
Le kaj moram storiti, da tega kraja nikoli ne rabim
zapustiti."

Take misli Franclju vso popoldne rojile so po glavi,
a kar naenkrat se ideja mu pojavi.

Od stare lipce se zvečer odpravi,
zamisel svojo hitro ženi Greti že predstavi:
"Pojdem razobesit jutri zjutraj letake po vsej
državi,
na njih iskal človeka bom, ki smrt odpravi.
A nisem bister? Bi domislila mar česa takega se
ti?"
A Greta ne odgovori, na moževo vprašanje le
molči.

A Franclju ženino negodovanje poguma ne
odvzame.
Vse, kar si je zadal, drugo jutro postori.

Naslednji dan pa hišni zvonec kar naprej zvoni,
Odzvalo se na njegove plakate mnogo je ljudi.

K njemu pride Gregor ranocelnik,
k njemu stopi coprnica Pehta,
pouči ga vaški norček Palček.
Vsi na kupu so se zbrali,
da bi iz takšnih ali drugačnih razlogov Franclju
svetovali.

"Nesmrtnost dobiš tako,
da tri zlata zrna in morsko vrtnico
pomočiš v bistro studenčnico.
Verjemi, če spiješ to,
tvoje življenje večno bo."

Tako se glasi ranocelniški recept,
a coprničin pri tem je mrk pogled.

"Nikar ne zaupaj temu trčenemu dedu,
še kup laži ima v sporedu.
V sleparstvu najbolj spreten,
umetnij in zvijač je vseh umeten.
Izmed nas treh ti le jaz želim dobro,
poslušaj me pozorno
in žal ti ne bo.
Za devetimi vodami, za devetimi gorami, v jami
živi pošast,
ki skrinjico draguljev hrani.
Pojdi tja, jo vzemi
ter jo v levi žep na hlačah shrani,
doma pa takoj na okensko polico jo postavi.
Če upoštevaš tale moj nasvet,
dano ti bo večno živeti."

Pri tem pa coprnica sama zase misli:
"Na okno le nastavi jo,
čakala dolgo te ne bo,
ko pade mrak,
sunem jo.«

Po premisleku kratkem Francelj spozna Pehtin
namen nepravi,
pograbi vile in te v trenutku v grdi coprničini so
glavi.

Ob prizoru strašnem norček Palček najprej onemi,
a kmalu Franclju svoj nasvet začne razlagati:

"Verjemi, nesmrten postati možno ni,
enkrat umrli bomo vsi.
Prepričan sem, da slej ko prej se s tem sprijazniš
tudi ti.
Lahko pa dosežeš, da boš zmeraj ostal v srcih
ljudi.
Zato delaj le dobro in bodi vesel.
Tako spomin nate bo vedno živeli."

Med palčkovim govorenjem Franclju pri srcu
postane toplo,
odloči se, da njegovemu receptu sledil bo.
Ta dan Francelj zadovoljen se odpravi spat,
čim prej bi rad začel dobra dela izpolnjevati.

Vito Vidovič in Samo Krajnc, 8. R

TEKMOVANJA

To šolsko leto sem prišel v 8. razred. V šoli smo imeli na razpolago mnogo tekmovanj, v katera smo se lahko vključili: tekmovanje iz ZGO, BIO; MAT, FIZ, KEM, Vesele šole, priprava raziskovalne naloge in mnoga druga.

Tisti, ki smo se tekmovanj udeležili, smo to storili, da bi spoznali nove in zanimive stvari ter si pridobili znanja, predvsem pa so se nam zdele mikavne točke, ki smo jih lahko zbrali z dobrimi uvrstitvami in se štejejo pri vpisu v srednjo šolo. Na svojih področjih smo vsi dosegli lepe rezultate: v našem razredu smo skupaj nabrali 3 zlata, 5 srebrnih in več kot 15 bronastih priznanj, kar je lepa vsota. Uspeha na tekmovanju si vedno vesel, saj je za to treba vložiti zelo veliko truda in časa. Poleg šolskih tekmovanj sem se skupaj z ekipo udeležil tudi orientacijskega tekmovanja, kjer smo bili zelo uspešni. Najprej smo zmagali na orientacijskem tekmovanju v Rušah, mesec pozneje pa smo na državnem tekmovanju v Slivnici osvojili izjemno 2. Mesto.

Res je, da si z sodelovanjem na tolikih tekmovanjih nisem prav nič olajšal šolskega življenja, a bom mogoče zaradi tako aktivnega leta še bolj užival v bližajočih se počitnicah.

Vito Vidovič, 8.r

NESMRTNOST

Stari Francelj čaka tam pod lip'co
misli čudne misli o življenju:

»Ko obstajal bi napitek,
ki nesmrtnosti bi dal mi užitek!«

K njemu pride Gregor ranocelnik:

»Jaz pomagam ti lahko,« mu pravi.

»Operiram ti trebuh,

v njega vstavim ti zlato!

To nesmrtnost dalo ti bo!«

Operiral ga je Gregor ranocelnik,
a nesmrten ni postal.

Nato k njemu stopi coprnica Pehta:

»Jaz začaram ti napitek,

ki nesmrtnosti ti dal bo užitek!

Potrebujem le dve kači, štiri miši,
tri dihurje ter eno veliko podgano!«

»Raje smrtnik jaz ostanem,
kot da spijem tvoj čarobni zvarek!«

Napodi jo izpod lipe,
kakor izpuhti dim iz pipe.

Na koncu pouči ga vaški norček Palček:

»Napitka za nesmrtnost ni,
če hočeš večno ti živeti,
moraš najprej umreti!«

TEKMOVANJE V ZNANJU FIZIKE

V mesecu marcu smo na naši šoli izvedli šolsko tekmovanje v znanju fizike. Nanj smo se pripravljali pri dodatnem pouku. Na področno tekmovanje v Hočah sva se uvrstila jaz in Jasna iz devetega razreda. Tukaj sem dosegel vse točke in osvojil prvo mesto. Čakalo me je še štirinajst dni trdega dela za državno tekmovanje v Mariboru, kjer sem dosegel osmo mesto in zlato Stefanovo priznanje.

Za takšen uspeh pa ni bilo dovolj le poslušanje razlage pri pouku in dodatnih urah, ampak sem se nanj moral pripravljati že od začetka šolskega leta. Pri tem mi je pomagal ati, s katerim sva pridno reševala naloge iz prejšnjih tekmovanj. Mnogokrat, ko me je zaposlil z njimi, bi jaz raje počel kaj drugega. Toda ves vložen trud je bil poplačan z dobrim rezultatom. Bil sem zelo vesel, ko sem prejel mnoge čestitke.

Spoznal sem, da lahko le s pridnim delom in vztrajnostjo v življenju dosežemo uspehe in cilje, ki smo si jih zastavili.

Blaž Jerenec, 8.r.

ŠOLSKA HRANILNICA

Na naši šoli deluje tudi šolska hranilnica, in sicer vsako sredo, četrtek in petek, pod vodstvom učiteljice Danice Kurež. V šoli varčujemo vsi, tako učenci kakor tudi delavci šole. Skupaj smo letos privarčevali okrog 20.000 evrov. Kot nagrado za naše pridno varčevanje smo letos dobili dve darilci, najprej smo dobili priročne drobižnice, nato pa še elektronske sudokuje.

»Kdor varčuje, sebi srečo kuje!«

Amadeja Jus, delavka ŠH

VISOŠKA KRONIKA, ZGODBA O LJUBEZNI (esej)

Ljubezen je prvinsko čustvo, ki človeka spremlja vse življenje. Je zelo pomembna za oblikovanje osebnosti posameznika, je tista stvar, ki naredi človeka človeškega. Vsi ljudje smo si različni. Razlikujemo se v značaju, navadah, vrednotah, vsem pa nam je skupna potreba po ljubezni, ki nas dela identične. Dandanes se nam v našem okolju ljubezen zdi zelo pomembna in marsikdaj kroji naše življenje. Ljudje se zaradi ljubezni poročajo, selijo, menjujejo službo... Normalno se nam zdi, da je ljubezen tista, ki vpliva na pomembne odločitve v našem življenju in smo se za njo pripravljani odpovedati mnogim materialnim dobrinam.

V času, v katerega je postavljena zgodba, je imela ljubezen drugačen pomen, kot danes, ko jo marsikdo postavlja na prvo mesto. Danes se ljudje poročajo iz ljubezni, ki jo s poroko želijo še bolj potrditi in ovekovečiti, včasih pa je poroka veljala za nujno zlo, njen glavni namen je bil pridobitev dediča in s tem nadaljevanje družinske tradicije, pa tudi povezovanje pomembnih rodbin. Bila je zgolj pogodba med očetoma ženina ter neveste, ki sta se uklonila volji staršev, včasih se je med njima celo spontano razvila ljubezen, ki pa je niso imeli za eno glavnih sestavin srečnega zakona. Poleg tega je imela ženska še bolj podrejen položaj, saj je bila odvisna od moža, ki jo je preživljal. Izidor naj bi se z Margareto, hčerko bogatega Tajčarja omožil le zato, da nebi rodila nemških otrok. Ko je Izidor zagledal dekle, s katero naj bi se poročil, mu je zadovoljstvo dajalo že to, da je zalega lica in delovna, ni pa pomislil na ljubezen, za katero bo prikrajšan v tem zakonu.

Izidor v otroštvu ni imel pravega odnosa do svojih staršev. Oče ga je pretepal in ustrahoval, nekoč ga je celo grozljivo pohabil, ko mu je odsekal prst. Mati ga je imela zelo rada, vendar se je Izidor vedno počutil krivega za njeno trpljenje, saj se je žrtvovala za njegovo dobro. Zaradi pomanjkanja starševske ljubezni Izidor v kasnejšem življenju ni bil zmožen izražati čustev do ljubljenih oseb. Veliko sta mu pomenila ugled in posest, kot ga je že od malih nog učil oče. Tako se ni znal boriti za Agatino ljubezen in jo je na koncu prepustil bratu Juriju, ki mu Agata na začetku sicer ni kazala tolikšne naklonjenosti, a si jo je Jurij, postopoma pridobil, česar pa Izidor ni znal. Ko so Agato obsodili čarovništva, se je pokazala Jurijeva brezpogojna ljubezen do nje. Brez da bi pomislil, ali je kriva ali ne, je bil Jurij pripravljen stati Agati ob strani, Izidor pa je podvomil v njeno nedolžnost. V knjigi se kaže tudi pretirana ljubezen do svoje zemlje, za katero je Izidorjev oče lagal, kradel, celo moril. Ko je bil Polikarp na smrtni postelji, mu ni bilo žal, da je za svojo zemljo trpel vse življenje. Ker je dogajanje postavljeno v obdobje reformacije, čas verskega razkola, je prisotna tudi močna ljubezen do vere. Ljudje so ostali zvesti svoji veri ne glede na to, ali je njihov bog kdaj uslišal njihove želje ali ne. Stara Pasaverica ni nikoli nehala biti zvesta protestantski veri, čeprav bog mnogih njenih prošenj ni uslišal in jo je življenje teplo do zadnjih vzdihljajev. Vera je bila del nje in svojega boga je ljubila brezpogojno. Čeprav se je zdelo, da Izidor in Margareta nikoli ne bosta prišla skupaj, sta se nekega dne spet našla. Margareta je Izidorja ljubila od prvega srečanja, on pa jo je skozi leta že pozabil a se vseeno poroči z njo. Margareta je do Izidorja gojila res močno ljubezen, saj je kljub temu, da ji je bilo v domači hiši nelagodno in bi vsakdanjemu prepiranju bratov lahko ubežala s poroko z katerim drugim mladeničem, ostala zvesta svoji m čustvom, v upanju, da bosta nekega dne z Izidorjem le srečno zaživela, kar je tudi prav.

Žalostno je, da je ljubezen tolikokrat zatirana in potlačena zaradi drugih nepomembnih stvari, ki pa jih človek prepogosto postavlja v ospredje. Če hočemo biti srečni, moramo pogledati v svoje srce. Le tako bomo ugotovili, kaj nam je najpomembnejše in kaj si zares želimo. Ni prav, da naše življenje omejujejo ideali drugih, zato se moramo vedno meriti po sebi in svojih občutkih.

Vito Vidovič Bintchende

OTROŠKA FOLKLORNA SKUPINA »ŽVEGLA«

Letošnje šolsko leto smo folkloristi OFS »Žveгла« zaključili zelo uspešno. Skozi vse leto smo se redno sestajali na vajah, kjer smo spoznavali nove plese, pesmi in skladbe. Izvedli smo kar nekaj nastopov:

- 11. 2. 2008 smo nastopili na proslavi ob kulturnem prazniku v šoli,
- 6.3. 2008 smo sprejeli ravnatelje iz cele Slovenije in za njih tudi zaplesali,
- 28. 3. 2008 smo nastopili na območni reviji OFS v Cirkulanah,
- 29. 4. 2008 smo zaplesali ob svetovnem dnevu plesa v Qlandii,
- 8. 5. 2008 smo nastopili na državni reviji ljudskih pesmi, plesov in običajev Pika poka v Rogaški Slatini, kjer smo za splet Zaigrajmo in zaplešimo prejeli ZLATO PRIZNANJE,
- 18. 5. 2008 smo nastopili na Trojiškem žegnjanju in slovesnosti ob srebrni maši p. Janka Gašpariča.

Folklorna skupina nam je všeč zato, ker tam nosimo oblačila iz straih časov, učiteljica nam splete kite ali nadena rute, plešemo stare plese in igramo na instrumente. Zelo lepo nam je, ko se odpravljamo na nastope. Takrat si vedno želimo, da bi dobili dobro priznanje.

Upamo, da bomo še dolgo ostali takšna skupina. Želimo si, da bi učiteljica Romana imela še naprej potrpljenje z nami in nas še dolgo poučevala.

Seveda smo najbolj ponosni na zlato priznanje, ki smo ga prejeli v Rogaški Slatini, saj je to dokaz, da smo se celo leto dobro vadili in se pripravljali na nastope.

Daša, Maša in ostali folkloristi OFS »Žveгла«

EVROPSKI PROJEKT CONNECT IGRA PROMETNA KAČA

Na naši šoli je od ponedeljka, 2. 6., do petka, 6. 6. 2008, potekal projekt CONNECT, ki so ga izvajali učenci od 1. do 5. razreda. Namen projekta je varno, zdravo in okolju prijazno prihajanje v šolo. Teden pred začetkom izvajanja smo izvedli meritve prihajanja v šolo. Vsak razred je izvedel svoje meritve in si zastavil cilj: izboljšati način okolju prijaznega prihajanja v šolo.

Učenci prvega razreda smo se z veseljem vključili v igo Prometna kača. V prvi meritvi smo ugotovili, da prihajajo v šolo na okolju prijazen način le trije učenci od osmih. Zastavili smo si cilj, da bomo rezultat izboljšali vsaj za polovico. Vsako jutro smo preverili, na kakšen način smo prišli v šolo in nato razdelili nalepke. Ugotovili smo, da je naš rezultat odličen, da smo cilj presegli, saj je vsako jutro dobilo nalepko vseh osem učencev. Manjše nalepke smo nato nalepili na veliko razredno nalepko in jo pritrdili na šolski igralni plakat.

Starši so se aktivno vključili v izvajanje igre in poskrbeli, da smo prihajali v šolo na varen, zdrav in okolju prijazen način.

Učenci 1. razreda z razredničarko Romano

NARAVOSLOVNI DAN

Učenci 1. razreda smo 17. aprila izvedli naravoslovni dan na temo ZDRAVJE. Najprej smo se odpravili v naravo in izvedli nekaj športnih nalog. Nato smo si v razredu ogledali film o zdravem načinu življenja. Na koncu smo si pripravili sadno kupo in tako zaključili prijeten dan. Z nami je bila tudi učiteljica Barbara, ki je v našem razredu celi mesec opravljala študentsko prakso.

Učenci 1. razreda z razredničarko Romano

BILI SMO V ŽIVALSKEM VRTU

V sredo, 11. 6., smo se učenci 1. razreda odpravili na prvi daljši izlet v Ljubljano. Že ves teden smo nestrpno pričakovali ta dan. Zjutraj nas je pozdravilo toplo sonce, ki nas je spremljalo ves dan. V Ljubljani smo si ogledali živalski vrt. Najprej so nas stokovni vodiči popeljali po živalskem vrtu in nam povedali veliko zanimivosti o živalih. Najbolj smo bili navdušeni, ko smo lahko pobožali kačo, najbolj pogumni pa so si jo dali okrog vratu.

Pot smo nadaljevali proti Celju, kjer smo imeli kosilo in krajši ogled.

Domov smo se vrnili polni lepih doživetij.

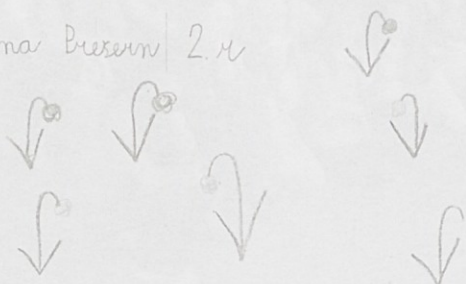
Učenci 1. razreda z razredničarko Romano

TRAVNIK

Travniki je zelen,
ma travniku rastejo rožice.
Tam je čebelica,
tam je mravljica
in tam je metuljček.
Travniki je zelen,
ma travniku rastejo rožice.

Ana Berezin 2.4

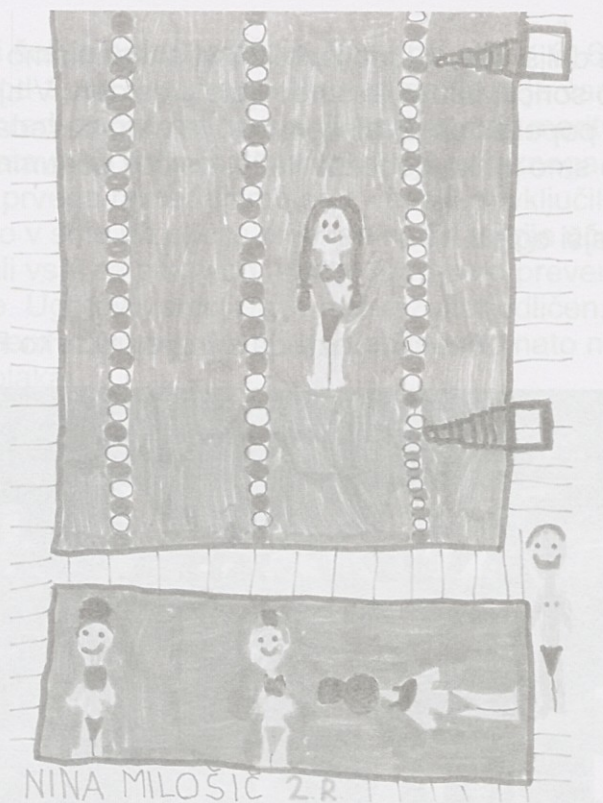

V toplicah!

Začeli smo s plavalnim tečajem. Začelo se je z igranjem v malem bazenu. Kasneje smo se spoznali s plavalnimi učitelji.

Razdelili so nas v skupine. Naučili smo se plavati z abico in kaval. Bilo nam je lepo, vendar je kratko trajalo.

Urška Bernik 2.4

NINA MILOŠIĆ 2.R

PLAVALNI TEČAJ

V mesecu maju smo imeli plavalni tečaj. Vsak dan smo se peljali v avtobusom v TERME PTUJ. Tam smo se kopali in učili plavati. Po končanem plavanju smo se posušili in oblekli. Nato smo imeli malico, za posledek pa sladoleđ. Potem smo se počasi vračali v šolo. Tam so nas pričakali starši in nas odpeljali domov. Bilo je zelo lepo, čeprav nam je nazajalo vreme.

Milošić Nina 2.R

Plavalni tečaj

Imeli smo plavalni tečaj. Vsak dan po pouku smo se v avtobusom odpeljali v Ptuj. V toplicah smo se preoblekli in šli v baxen. Potem nas je plavalni učitelj naučil plavati. Zatem smo šli na tobogan. V toboganu smo videli lačke. Potem smo se igrali in škropili z vodo. Nato smo se preoblekli in šli ven. Zmaj smo si kupili sladoleđ, ter odšli na avtobus. Plavalni tečaj mi bo ostal v lepem spominu ker sem se naučila plavati.

Julija Petrovič 2.R

KONEC ŠOLSKEGA LETA

Kako hitro mineva čas. Ni še dolgo tega, ko smo vsi prestrašeni prvič prestopili šolski prag. Skoraj ne moremo verjeti, da so minila že tri leta in da gremo že v 4. razred. Zelo smo že zrasli, pa tudi naučili smo se veliko novega. Sedaj že pišemo in beremo, računamo do 1000, vemo marsikaj o okolju, smo pravi umetniki, da o športu sploh ne govorimo.

Pa zaljubljeni smo že tudi. A ne verjamete? Potem pa preberite naše ljubezenske pesmice.

Vam zaupamo, kako so nastale? Ob branju pesmi Borisa A. Novaka Ljubezenska za deklice in Ljubezenska za dečke.

Ob njih smo ugotovili, da smo tudi mi že kdaj pa kdaj malo zaljubljeni. Igrali smo se pesnike in nastalo je kar nekaj pesmic.

Zaljubljena Nina

Nina je nekega dne
napisala eno ime.
Okrog imena je narisala srce.

Ime je skrivnost
in za njega nihče ne sme, da izve.

Zakaj je Nina to naredila?

Enostavno!

Se je pač zaljubila!

Danijela

MISLI O LJUBEZNI

Ljubezen bo večno trajala in zaljubljenca
se ne ločita.

Gašper

Ljubezen je čista in ni neumna, je ljubezniva.

Jan

ZALJUBLJEN

Jože se zaljubil je v neko dekle,
njenega imena ne ve,
močno mu razbija srce.

Tomas

NESREČNA LJUBEZEN

Eva me je pustila je doma,
z drugim ona se igra,
če ji rečem, da zaljubljen sem,
nasmeje se samo
In zamahne z roko.

Edi

LJUBEZEN

Prišel v življenje ti si moje ,
zagledala sem se v oči tvoje ,

zadelo me je v srce močno,
vendar počutim se prelepo.

Ljubezen , odnesla si me v drugi svet,
ta svet slajši je kot med,
v njem večno si želim ostati,
zaradi te ljubezni težko mi je zvečer zaspati.

Maša

SRČKASTI BALON

Nejc se je zaljubil vame,
tudi meni zanj gori srce,
pa sem ga v disku videla ,
ko z drugo plesal je.

Nejc me videl je,
ko sem jezna šla domov,
zato mi drugi dan
podaril je srčkasti balon.

Nika

ZDRAVILO ZA LJUBEZEN

Kamilica vse pozdravi ,
ko ti je slabo,
ko trebuh te boli
ali zaradi nesrečne ljubezni
pri srčku te tišči.

Kamilic bom nabrala ,
zaljublencem jih dala,
da si jih skuhajo,
ko jim pri srcu bo hudo.

Ana Mari

OČKA IN MAMA

Ljubezen je lepa,
ker očka ima mamico rad,
mama osamljena ni,
ker očka z njo živi.

Uroš

MAMA IN ATA

Mama in ata se rada imata,
včasih si tudi kaj šepetata.
Ata mamo za roko drži,
kadar se ona česa boji.

Tadej

DEDEK IN BABICA

Moja babica in dedek
res se rada imata,
ko pa imata čas,
se tudi z mano igrata .

Tomi

PROJEKTNO UČNO DELO PO ČAJU DIŠI

Že v začetku šolskega leta smo se dogovorili, da bomo izvedli projekt PO ČAJU DIŠI. Raziskovali smo zdravilno moč zelišč. Iskali smo zdravilna zelišča, jih nabirali in sušili. Ogledali smo si tudi zeliščni vrt pri gospe Lojzki. Veliko informacij smo poiskali v knjigah in na internetu. Pri delu so nam veliko pomagali starši in babice.

Pripravili smo tudi razstavo zdravilnih zelišč in izdelali plakate.

Projekt smo predstavili staršem. Za vse smo pripravili tudi kviz znanja. Tekmovanje je bilo zelo zanimivo. Na koncu smo skuhalo nekaj zdravilnih čajev in jih poskusili.

Ana Mari, 3. Raz.

PROMETNA KAČA

Kačica, kačica,
k nam si prišla,
čisto okolje si nam prinašala.

Zdaj te več ni!
Ker te več ni,
tudi čistega okolja tu zdaj več ni.

Kačica, kačica, pridi še kdaj,
čisto okolje daj nam nazaj!

Timi Plajnšek, 4. razred

PTICA

Kje si, mila lepotica?
Pridi k meni, bela ptica!
Poišči me v gozdu,
kjer si ti doma!

Kje si, bela ptica?
Pridi k meni, lepotica!
Poišči me v žarkih sonca,
kjer si ti doma!

Katarina Horvat, 4. razred

ŠOLSKA

V šoli nikdar ni dolgčas,
ko učiteljica kliče nas.

Veseli smo, ko petke se iskrijo,
a solzni smo, ko trojke priletijo.

Trojke bi poslali v stran,
petke ljube, dober dan.

Je treba vaditi vsak dan,
če hočeš biti nasmejan!

Lucija Krušič, 4.razred

POŠTEVANKA

Čeprav v četrtem razredu sedimo,
se s poštevanko še zmeraj jezimo.

3 x 3, to nam kar gre,
9 x 6 pa preveč ne.

Bilo za nas bi prav lepo,
če poštevanke ne bi bilo!

Daša Šeruga, 4. razred

Utrinki stran 20

KRONIKA 4. RAZREDA V ŠOLSKEM LETU 2007/08

SEPTEMBER

Pričelo se je novo šolsko leto. Dobili smo novo učiteljico. Malo nas je bilo strah, kako se bomo razumeli. Prvič smo se srečali tudi s številčnimi ocenami. Vsi smo si želeli »petic«. Učiteljica nam je rekla, da bo na začetku malo pogledala skozi prste.

OKTOBER

Oktober se je začel s šolo v naravi. Teden dni smo preživeli v Domu Jurček v Kočevju. Najbolj so nam ostale v spominu noči, ko smo kar nekajkrat vrgli vrata s tečajev. Všeč nam je bila tudi vožnja s kanujem in streljanje z lokom. Spoznali smo nove prijatelje iz Majšperka.

NOVEMBER

Po napornih dveh mesecih smo november pričeli s počitnicami. Po počitnicah pa smo začeli pri pouku trdo garati. Zdaj smo že spoznali vse ocene od »enice« do »petice«.

DECEMBER

December je bil zelo prazničen. Že v prvem tednu so imeli poklicno tržnico, v razredu pa smo s pomočjo pletarja spletki košaro in podstavke. Razred smo praznično okrasili, leto pa smo končali z novoletnim rajanjem in počitnicami.

JANUAR

Januar smo preživeli zelo delovno. Pridno smo nabirali ocene, konec meseca pa smo prejeli prvo plačilo polletna spričevala. Nekateri so bili srečni, nekateri pa žalostni.

FEBRUAR

To je bil najkrajši delovni mesec. Naš razred se je boril z boleznimi. Šolske klopi so bile skoraj prazne. A na srečo je bil tu pust, da smo se vsaj malo razveselili. Začele so se tudi zimske počitnice.

MAREC

Tudi marec je bil dolg in delaven. Ker je to mesec, ki je posvečen mamam, smo tudi mi za njih pripravili darilca in jih razveselili s kulturnim programom. Učna snov pa se je kar nabirala in vedno bolj smo ugotavljali, da četrti razred sploh ni tako enostaven. Naučili smo se že pisno računati. 29. marca smo imeli tudi edino delovno soboto v tem šolskem letu. Priključili smo se krajanom pri čistilni akciji in temeljito očistili okolico šole. Škoda, da so se kmalu spet pojavile smeti!

APRIL

Tudi april je simpatičen mesec, saj se je zaključil z majskimi počitnicami. Pri športni vzgoji smo se testirali za telesnovzgojni karton. Še najmanj nam je bil všeč tek na 600m. V tem mesecu smo imeli na obisku tudi praktikantke Pedagoške fakultete, ki so imele v našem razredu nekaj nastopov. Učiteljica pa je vse bolj divje spraševala.

MAJ

V maju se je pričela že prava vročina in nam je bilo kar všeč, da smo v tem mesecu imeli plavalni tečaj. V Terme Ptuj smo hodili med 19. in 23. majem vsak dan po pouku.

Šolske torbice smo puščali kar v šoli, saj smo po napornem plavanju bili preutrujeni, da bi doma še kaj pametnega naredili za šolo. Naša Katarina pa je bila glavna, saj je osvojila zlatega delfinčka. Vsi smo ji čestitali. Tudi ostali učenci smo sedaj že pravi plavalci.

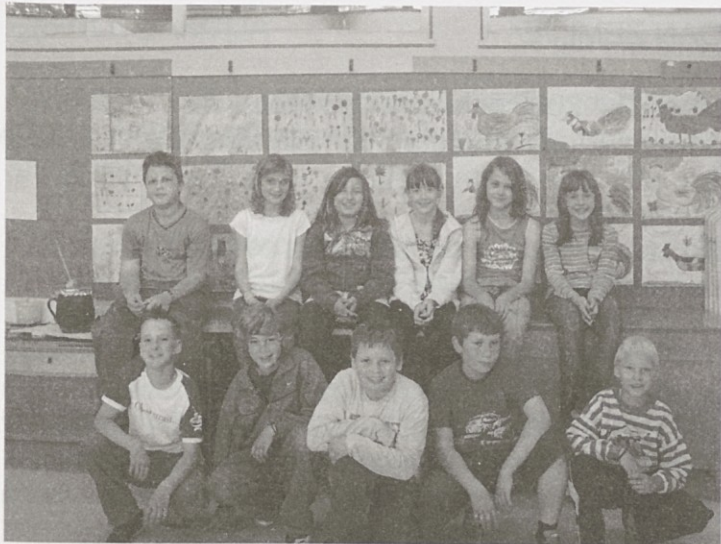
JUNIJ

Prišli smo do zadnjega šolskega meseca. V razredu vlada norišnica. Učiteljica zaključuje ocene, pa tudi drugih dogodkov je veliko. Opravili smo kolesarski izpit, pri praktični vožnji so nas spremljali kar trije policisti. Sodelovali smo tudi v mednarodnem prometnem projektu Prometna kača, kjer smo želeli povečati število ekološko bolj prijaznih prihodov v šolo.

Na zaključni ekskurziji smo si ogledali ljubljanski živalski vrt. Pripravili pa smo tudi športno srečanje s starši na igrišču ob ribniku.

Aja, pa razred smo tudi vsi uspešno zaključili!

Četrtošolci

PESEM

Ko Dejan v klopi sedi,
pa za nič mu ni,
učiteljica ga opozarja,
prometni znaki so pomembni,
da se nesreča ne zgodi!

Dejan Vinko, 4. Razred

VODNI DETEKTIV

Žabec Pak je majhen žabec, ki se od drugih razlikuje po tem, da ima venomer detektivsko kapo na glavi in sončna očala, pa če sije sonce ali lije dež. Skupaj s svojo družino živi na Ljubljanskem barju in zelo rad raziskuje. S svojimi prijatelji vsak dan raziskuje, odkriva in se zabava.

Nekega dne pa se zgodi nekaj groznega. Na Ljubljansko barje pripeljejo stroji in voda začne izginjati. Pak gleda še za zadnjimi lužicami. Naenkrat se na barju pojavijo ljudje. Po zemlji nekaj nasipavajo. Nato odidejo, Pak pa se odpravi v posteljo. Ne more zaspiti, saj razmišlja o vseh strojih in ljudeh, ki jih je videl ta dan. Zjutraj se zbudi zelo zgodaj in se že veseli srečanja s prijatelji. Ko stopi iz hiše, pa zagleda velik gozd! Ne, to ni gozd, to je koruza, ki so jo včeraj posejali ljudje. Ker pa je Pak neustrašen detektiv, se odloči, da bo ta primer raziskal. Pogumno stopi v koruzo. Zabrede še globlje in še, in še... Naenkrat pa ugotovi, da se je izgubil. Odločil se je, da bo najprej poskusil najti izhod na desni strani, a ga ne najde. Poskusi še na levi, a prav tako nima sreče. Usede se na tla in začne jokati. Na srečo ga zasliši oče, ki je ravno kar šel iskat muhe za kosilo. Pomaga mu najti izhod iz velikega koruznega polja.

Žabec je bil rešen. To ga je izučilo, da naslednjič ne sme iti v koruzno polje brez spremstva staršev. Tako se je Pakova detektivska zgodba srečno končala. Odločil se je, da bo naslednjič bolj previden in da bo svoje detektivske uganke raje preložil na kdaj drugič.

Hana Feguš
5.r/9

DAN ZEMLJE

Dne 22.4.2008 je bil prav poseben dan, kajti šli smo na Ptuj, kjer smo praznovali Dan Zemlje. Tu je bilo prisotnih osem šol in en vrtec. Vsi so bili iz Štajerske.

Ko smo prišli na Ptuj, smo šli z avtobusa in se namenili na mestni trg ob tržnici. Tam smo vse svoje stvari odložili. Nato smo jih lepo razvrstili in zložili na stojnico. Ob 10. uri smo nastopali s predstavo, ki je imela naslov Očistimo obalo. Beseda je tekla o tem, kako je bila obala umazana. Zaradi tega se otroci niso hoteli več igrati ob njej. Tudi ribice so bile zaradi tega žalostne. A na koncu so le našli skupno rešitev. Ribice so potiskale smeti na obalo, otroci pa so nosili smeti na smetišče.

Ko smo odigrali predstavo, nas je učiteljica pustila, da lahko za nekaj časa gremo v trgovino, pod pogojem, da smo skupaj. Potem, ko je že bil čas za vrnitev na stojnico, smo šli tja. Tudi menjavali smo se. Nekaj časa so bile na stojnici punce, nekaj časa pa fantje. Ko so bile na vrsti punce, smo se lahko sprehodili v bližnji okolici in šli v trgovine.

Na stojnici je nam, fantom, bilo malo tečno, ampak smo že nekako zdržali. Laura in Mateja sta naredili kar nekaj fotografij. Tam nas je zabavala klovnesa Mika Maka, ki nam je podarila tudi svoj avtogram. To praznovanje je prišlo gledat kar nekaj ljudi. Prisoten je bil tudi podžupan Ptuja.

Bilo je zelo vroče. Hladili smo se z vodo in s soki. Klovnesa Mika Maka je bila zelo smešna. Vsi smo se ji smejali, tudi odrasli.

Na koncu nas je pregnal dež, shladilo se je in mi smo morali iti pod kap, da nismo bili mokri. Nato smo se odpravili domov. Peljali smo se z avtobusom. Ta dan mi je bil zelo všeč in ga ne bom nikoli pozabil.

Jan Cesar
5.r/9

ŠPORTNI DAN

Zjutraj smo prišli v šolo z nahrbtniki, saj smo ta dan imeli športni dan. V telovadnici smo se pripravili in segreli. Nato smo odšli iz telovadnice in nam je učiteljica določila progo za tek. Tekli smo na 60 m. Potem smo šli po malico in se odpravili k ribniku. Tam sm tekli na 600 m. Ko smo pomalicali, smo se poigrali in se odpravili nazaj v šolo. Nekateri so šli domov, ostali pa smo odšli k podaljšanemu bivanju. Športni dan mi je minil zelo hitro, bilo mi je zelo všeč.

Kevin Serdinšek 5.r

ČISTILNA AKCIJA

Naša šola se je na lepo spomladansko soboto skupaj z Občino Podlehnik udeležila čistilne akcije.

Pred začetkom smo se zbrali pri krajevni dvorani in se skupaj pripravili na čiščenje. S starejšimi krajanji, ki so pomagali čistiti, smo se odpravili na čistilno akcijo. Naš razred je na ta sončen dan čistil v Zaklu in okolici Nove cerkve. Otroci smo med seboj tekmovali, kateri bo prvi napolnil vrečo. Ob lepem vremenu in dobri volji smo se počasi odpravljali proti šoli. A ne smem pozabiti, da so nas v gostilni Maučič prav lepo pogostili. Tako se je naš dan zelo lepo končal. Po zaključku akcije pa je sledila saditev simboličnega drevesa, nato pa še obilna pogostitev.

Zdaj je naša občina čista in vsi veseli prebivamo v njej.
Učenci našega razreda smo zelo pridno čistili.

Vida Bigec 5.r

ČISTIMO, ČISTIMO

Čistimo, čistimo,
da nam bo lepo,
čistimo, čistimo,
da narava lepa bo.

Čuvajmo naravo,
da lepša bo,
pospravljajmo smeti,
da vse čisto bo.

Potoki so prej umazani bili,
mi očistimo jih,
da bomo lahko se
ponovno kopali v njih.

Papirčkov v naravo,
ne mečimo,
ampak v koš,
kjer prav lepo jim je.

Tako narava,
čista bo,
mi pa v njej veseli
in srečni smo.

Jan Cesar
5.r/9

REVŠČINA

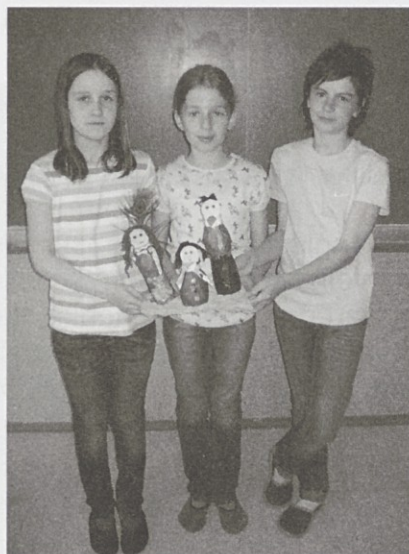
Učiteljica nam je predstavila delovanje dobrodelne organizacije Karitas, ki že 15 let deluje tudi v našem kraju in pomaga tistim, ki so pomoči potrebni, tudi na naši šoli. Karitas je razpisal natečaj na temo Prihodnost je v naših rokah. Na to temo smo se pogovarjali, si ogledali posnetek življenja ob pomanjkanju vode, pisali in izdelovali izdelke iz odpadnega materiala. Tudi jaz sem razmišljala, kaj delajo ljudje na drugem koncu sveta.

Sanjala sem o blišču in bogastvu, visoki modi, lepih avtomobilih,..., nenadoma pa se mi je v ušesa zarezal močan krik. Zavedala sem se, da na svetu niso le bogati in srečni ljudje, ampak je veliko ljudi brez pravic, revnih, mučenih, trpečih in zapuščenih.

Začela sem razmišljati o slabih straneh življenja. Pred očmi so se mi zvrstile podobe shiranih otrok, zgaranih delavcev, objokanih mater, ki jih je strah prihodnosti za svoje otroke. Spraševala sem se, zakaj morajo na tem svetu trpeti tudi otroci. Mnogi so ostali sami, brez staršev in brez ljudi, ki bi jih imeli radi. Da bi lahko preživeli, morajo trdo garati. Izkoriščani so, počutijo se zapostavljene in ničvredne. Mnogi nimajo možnosti šolanja. V sebi nimajo življenja, ne poznajo ljubezni in strah jih je prihodnosti. Oropani so pravice biti otrok. Ti otroci nimajo nikakršne pravice o odločanju in načrtovanju svojega življenja.

Upam, da bo človeštvo sposobno ustvariti srečno življenje za vse ljudi. Odgovornost za to nosimo vsi in vsak posebej. Zamislimo se nad tem, kar imamo, pa čeprav mislimo, da je še tako hudo.

Vida Bigec 5.r

PRIHODNOST JE V NAŠIH ROKAH

Učenci 5. razreda smo sodelovali na natečaju, ki ga je razpisala Slovenska Karitas. Izdelovali smo zanimive izdelke iz odpadnega materiala in pisali na temo o pomanjkanju hrane in vode.

Karitas je dobrodelna organizacija, ki deluje tudi v našem domačem kraju, pod okriljem župnije Sv. Trojice. Karitas zbira finančna sredstva, hrano, oblačila, pohištvo, vse tisto, kar lahko podarijo dobri ljudje.

Pomoč se nudi ljudem, ki so v materialni in duhovni stiski. Pomaga se jim s hrano, s pohištvom ali s finančnimi sredstvi. Velikokrat pa Karitas pomaga le z obiski posameznikov, s pogovorom članov Karitas in obiskom duhovnika ter z duhovno pomočjo.

Vsi pa se lahko oglasijo vsak prvi torek na sedežu Karitas na Gorci.

Učenci 5.r

NAŠA ŠOLA

Rada hodim v knjižnico in tudi potujočo knjižnico obiščem vsak mesec. Ne smem pozabiti na hranilnico. Če redno hodiš v hranilnico, dobiš veliko zanimivih daril, od nahrbtnikov, denarnic, majic in še bi lahko naštevali.

Imamo tudi nemščino in angleščino. Pri nemščini se učimo marsikaj zanimivega, prav tako tudi pri angleščini. Spoznaš tudi veliko sošolcev in sošolk. Eni so prijazni, eni pa malo manj. Z vsemi se prav dobro razumem. Naša razredničarka je Zdenka Golub, ima tudi lutkovni krožek, h kateremu hodi več razredov. Potrebno je veliko skupinskega dela. Seveda ne smemo pozabiti šole v naravi, saj komaj čakamo, da gremo novim dogodivščinam naproti. Vsi v razredu odštevamo dneve in se veselimo odhoda.

LAČNI OTROCI

Izbirčen sem in nerad jem, veliko stvari mi sploh dobrih ni.

Slišal sem, da v Afriki otroci zelo lačni so, še mleka in kruha nimajo. Nisem vedel, da komu tako hudo se godi, ko meni se že grozno zdi, če čokolade Milke ni.

Z veselje bi jim sendvič naredil in toplega mleka nalil, a tako daleč v stran živijo. Zato sem se odločil, da svojo žepnino jim bom podaril in tako nekaj lepega storil.

Aljaž Trafela
5/9

Patricija Vaupotič 5/9

KAČA NA OBISKU

Vsi smo že nestrpno čakali, da bo Katarinin oče v šolo pripeljal njihovo kačo pasme indijski piton. Sprva smo se malce prestrašili, a na koncu smo le spoznali, da nam ne bo nič storila. Kači je ime Mica. Najraje se prehranjuje z belimi ali sivimi miškami. Včasih za posladek dobi majhnega zajčka. Njena koža je mešanica temno rjave, sive, črne in kožne barve. Ko kača spi, se v njenih očeh pojavi drobna, navpično postavljena črtica, podobno kot pri mucah. Ker je še mlada, je dolga le slab meter in pol. Odrasle samice zrastejo do 7 m, samci pa do 5 m. Je živahna in doma jo pogosto v spremstvu spustijo na prosto. Kadar se prestraši, se zvije v klobčič in postane zelo hladna. Ko pa Mica ni razburjena, je prijetno topla. Ob obisku kače smo doživeli prijetno presenečenje. Sedaj pričakujemo še obisk legvana Pikija.

Adrijana Svenšek
Eva Širovnik
Vida Bigec
Katarina Zajšek
5.r/9

PESEM O ČISTILNI AKCIJI

Ko čistilna akcija je tu,
zjutraj zgodaj vstanemo,
si oči pomanemo
in v šolo odhitimo,
kjer se čistilne akcije udeležimo.

Nadenemo si rokavice
in veselo gremo čistit v naš kraj.

Odpadke v velike vreče damo,
od papirčkov, do sandalov,
poberemo vse, kar drugi vržejo na tla.

Ko pa vse počistimo,
gremo gledat kužke
in se z avtobusom ali peš,
počasi odpravimo domov.

Eva Prešern 5.r

JAZ BALETKA

Že ko sem bila majhna deklica, sem želela postati baletka. S starši sem večkrat obiskala gledališče, kjer sem si ogledala mnogo baletnih predstav. Ko sem postala šolarka, so me starši vpisali na glasbeno šolo Ptuj, kjer sedaj že skoraj pet let plešem klasični balet.

Vsak ponedeljek in sredo z veseljem obiščem dvorano osnovne šole Olge Meglič, kjer potekajo ure baleta. Tam skupaj z učiteljico Alenko in drugimi baletkami dopolnjujem svoje znanje plesanja baleta. Ure baleta trajajo eno uro in se pričnejo z razgibavanjem. Pri tem razgibamo svoje telo in se pripravimo na vaje pri drogu. To so različne tehnične vaje, ki jih moramo obvezno znati na izpitu. Tudi pri baletu dobimo ocene. Naše ocene so zelo dobre, saj se na izpit pripravimo po svojih najboljših močeh. Pri baletu vsako leto pripravimo tudi končni nastop. Na njem se predstavi vsak razred s svojo razredno točko, nastopimo pa tudi v skupni predstavi. V njej sodelujejo baletke od prvega do petega razreda.

Letos smo pripravili baletno predstavo Hrestač. K sodelovanju smo povabili baletnega plesalca Matjaža Marina, ki je v predstavi plesal snežnega princa. Naš nastop je bil zelo zanimiv, saj je bila na dveh predstavah dvorana nabito polna.

Plesanje baleta mi veliko pomeni, saj se imamo na urah lepo, spoznavamo nove in zanimive baletne korake, tam imam tudi dobre prijateljice, s katerimi se odlično razumem. Še naprej želim obiskovati ure baleta in napredovati v uspešno baletko.

Hana Feguš 5.r

BALET HRESTAČ

Balet Hrestač Petra Iljiča Čajkovskega je eden najpriljubljenejših in najpogosteje izvajanih baletov na svetu.

Tako smo tudi učenci baletne šole Karol Pahor Ptuj pripravili baletno produkcijo, v kateri je gostoval Matjaž Marin (SNG Maribor). Najprej so zaplesali učenci prve, druge in tretje pripravnice, potem pa še učenci od 1. do 5. razreda.

Po krajšem odmoru je sledila baletna predstava Hrestač, katere koreografijo je pripravila naša učiteljica baleta Alenka Kostrevc. Zgodba, v kateri smo zaplesali učenke in učenec baletne šole, pa je govorila takole: Na novoletni večer so pri Štelbaumovih zbrani gostje. Otroke je zabaval Drosselmeyer z lutkovno predstavo, deklici Klari pa podari čudno lutko z imenom Hrestač. Po odhodu gostov Drosselmeyer Klari pripravi čudne sanje...

To je odlomek zgodbe. Klaro je zaplesala učenka 5.r Neja Senčar, Matjaž Marin pa je odigral vlogo snežnega princa.

Jaz sem v tej predstavi odigrala vlogo vojaka.

To pa ni naša prva produkcija. Učenci smo se predstavili tudi v predstavah Prodajalna lutk, Letni časi in letošnjo predstavo Hrestač.

Biti baletka je kar zahtevno, ampak s kančkom vaje in veliko veselja lahko postaneš zelo dober plesalec.

Vida Bigec 5.r

ČISTI ZOBJE OB ZDRAVI PREHRANI

Skozi celo šolsko leto smo se učenci razredne stopnje trudili za čistočo zob. Vsak mesec nas je obiskala Tamara Matjašič, sestra za preventivo zob. Preverjala je, ali imamo umite zobe. Včasih smo dobili tabletko ali pa smo si umivali zobe.

Vsak razred je tekmoval za čiste in zdrave zobe. 3.6.2008 smo nastopali za otroke iz vrtca v zobozdravstvenem domu na Ptuju. Nastopali smo z igrico Na zeljnem listu, kjer so živali maček, pes, ptič, metulj in medved pokazali mali gosenici, kako se čistijo zobje in kakšna hrana je potrebna za zdrave zobe. Zaplesali smo tudi dva plesa, v katerih smo pokazali, kako se na različne načine lahko umijejo naši zobje in kako s pravilno prehrano poskrbimo za lep in zdrav nasmeh. Nato smo zaplesali skupaj z gledalci, se posladkali s sladoledom in tako zaključili lep in prijeten dan ter hkrati celoletni projekt Zdravi zobje ob zdravi prehrani.

MANJA GRABROVEC

5. r/9

ŽABEC PAK VODNI DETEKTIV

Žabec Pak je vodni detektiv in raziskuje primere v vodi. Pri tem mu pomagata Zelenonoga tukalica Urška in kačji pastir Matic. Vsi skupaj živijo v majhni hišici ob robu močvirja.

Imajo sosedo mušato, ki ima v mlaki posajeno vodno lečo in ima tudi domačo žival, vodnega oslička.

Nekega dne so se žabec Pak in njegovi prijatelji sprehajali ob mlaki. Zelenonoga tukalica je pela pesmi, kačji pastir Matic pa je gledal, kakšno lepo vodno lečo ima mušata. Urška je naenkrat nehala peti in tudi Matic ni več gledal vodne leče, saj se je slišalo glasno kričanje in se nato spremenilo v jok. Šli so pogledat, kdo tako joče in videli so mušato vso žalostno ob kletki njenega vodnega oslička. A vodnega oslička ni bilo v kletki, kletka je bila prazna. Vprašali so jo, kje je njen vodni osliček in je povedala, da je izginil. Žabec Pak je bil že pripravljen, da poišče vodnega oslička. Šel je po kovček s pripomočki in samo iskanje se je lahko začelo.

Dolgo časa so ga iskali, a ga niso našli. Iskali so ga že tri dni, o vodnem osličku pa ni bilo ne duha ne sluha. Vprašali so roženega svitka in vodnega drsalca, če sta kaj videla mušatinega vodnega oslička, pa ga nista videla. Ko so vprašali komarja, jim je odgovoril, da je videl, kako je vodni pajek Luka nesel vodnega oslička v mlako ter ga tam pojedel. Žabec Pak je nemudoma odšel po vodnega pajka ter ga odpeljal v zapor Pod vodno lečo.

Mušata je bila zelo žalostna, a so ji kupili drugega vodnega oslička in zopet je bila srečna in zadovoljna.

Eva PREŠERN 5.r

POLETNA ŠOLA V NARAVI

Šola v naravi je bilo prvo potovanje brez naših staršev. Kovčke in potovalke smo napolnili že nekaj dni prej, da ne bi česa pozabili. V šoli smo si pripravili program, kako bo naše delo potekalo. O vsem nas je učence in naše starše seznanila učiteljica. Starši so bili zelo navdušeni nad programom šole v naravi, mi pa smo polni pričakovanj odštevali dneve do odhoda.

Napočil je dan, ko smo se morali posloviti od naših staršev. Vožnja je bila prijetna in je potekala brez zapletov. Najprej smo si ogledali пристanišče Koper in izvedeli veliko zanimivosti. Vodiča smo že s težavo poslušali, kljub temu, da je pripovedoval same zanimivosti. Želeli smo čim prej v Ankaran in se namestiti v sobe. Sobe so nam bile zelo všeč, kljub temu da ni bilo televizije in računalnika.

Nežen veter nam je pihal v lase, mi pa smo z veseljem opazovali majhne valove in šumenje morja. V Piran smo odpotovali z manjšo ladjo, kjer smo si ogledali mesto in Tartinijev trg ter muzej podvodnih dejavnosti. Naslednji dan smo se šli potapljat in plavat. Raziskovali smo morsko dno, nabirali školjke in vodne rastline. Izvedli smo tudi tekmovanje v plavanju. Neplavalci pa so se naučili plavati. Prijetno smo se zabavali na toboganih, ob igranju odbojke na pesku in igranju nogometa. Tekmovali smo tudi med šolami. Izvedli smo družabne aktivnosti: Pokaži kaj znaš! Ogledali smo si botanični vrt in školjčišče ter pojedli veliko sladoleda. Organizirali smo tudi družabni večer s plesom vseh šol. To je bil za nas večer, ki ga ne bomo nikoli pozabili. Sklenili smo tudi nova prijetna poznanstva in prijateljstva.

Ker se je bližal odhod domov, smo imeli polne roke dela. Na koncu smo si ogledali še Sečoveljske soline. Učiteljem in učencem naše šole smo v šoli pripravili razstavo o šoli v naravi. Najbolj smo hvaležni tudi naši učiteljici za njen trud, ki ga je namenila nam in z nami delila nepozabne trenutke, ki jih ne bomo nikoli pozabili.

Adrijana Svenšek

LUTKOVNI KROŽEK

Lutkovni krožek vodi Zdenka Golub. Ima več skupin. V lutkovni krožek sem se vpisala lani. Je zelo zanimiv krožek, saj v njem večinoma delamo skupinsko. Večkrat hodimo na vaje in na nastope. Sami izdelujemo lutke. Učiteljica nam svetuje in pomaga. Letos smo šli na zaključek v Majolko in si privoščili pico. V krožku se učiš vse na pamet. Za dan Zemlje smo šli na Ptuj z učiteljicama Lauro in Matejo. Nastopali smo tudi z lutkovno igrico Očistimo obalo in s plesom Zabava. Ko smo imeli odmor, smo si lahko šli po sladoled in ne boste verjeli, tam je bila tudi klovnesa Mika Maka. Z njo smo plesali in dobili od nje avtograme. Jaz mislim, da tisti, ki imamo radi lutke, pri krožku uživamo. V lutkovnem krožku je res lepo in veliko zanimivega doživimo.

Barbara Pernek
5.9

OŠ PODLEHNIK -TRNOVSKA VAS LENART: REVIJA LUTKOVNIH SKUPIN DOBER DAN, LUTKA

V sredo, 5. marca je potekala območna revija lutkovnih skupin, ki jo je organiziral Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Območne izpostave Ptuj v sodelovanju z Zvezo kulturnih društev Ptuj in Občino Trnovska vas. Vseh sedem skupin se je predstavilo z raznovrstnimi in zanimivimi igrkami. Kot prvi so zaigrali Srčki iz Dijaškega doma, nato je zaigrala skupina Zvezdice iz OŠ Ljudski vrt, lutkarji iz OŠ, naša lutkovna skupina Lutka - lutkica se je predstavila s tremi lutkovnimi predstavami: Lakota je najboljši kuhar, Na zeljnem listu in Zajček išče mamo. Zaigrali so tudi odrasli lutkarji PD Ruda Severja Gorišnica z igrico Adam in Eva. Program je povezovala Nataša Petrovič. Revijo je strokovno spremljal Danilo Trstenjak iz Maribora. Otroci so bili v prepolni dvorani navdušeni nad lutkami, predstave so si ogledali tudi odrasli in najmlajši.

Bilo je prijetno srečanje, saj so igralci- lutkarji dokazali, da si pri lutkovnih interesni dejavnosti razvijajo odgovoren odnos do lutk, giba, besede in glasbe.

V začetku aprila pa so se podlehniški lutkarji udeležili še regijske revije otroških in odraslih skupin v Lenartu. Revijo je strokovno spremljala Jelena Sitar.

Danes je slovensko lutkarstvo v prehodnem obdobju. Slutiti je čas novih iskanj in lutka je sprejeta v kulturnem dogajanju. Veliko vlogo v lutkarstvu imajo vzgojitelji, učitelji in drugi ljubitelji lutk.

Lutkarji

PLESNI KROŽEK NA ŠOLI

Plesni krožek obiskujemo že od 4. razreda. Vodi nas učiteljica Zdenka Golub.

Ples je vrsta izražanja, umetnosti in zabave, je govorica telesa, ki se izraža skozi ritem glasbe in lahko predstavlja stil človekovega življenja, kajti z vsakim gibom se v človekovi duši ustvarja zadovoljstvo. Ples je tudi umetnost in hkrati šport, v katerem se prepleta usklajenost dveh ali več teles. Vsako leto se udeležimo srečanja plesnih skupin, kjer izražamo svoje plesne sposobnosti. Vsako leto pripravimo dve plesni koreografiji. Med učenjem plesa in na nastopih neizmerno uživamo, čeprav se mnogokrat tudi skregamo. K interesnim dejavnostim se radi vračamo, saj jih obožujemo.

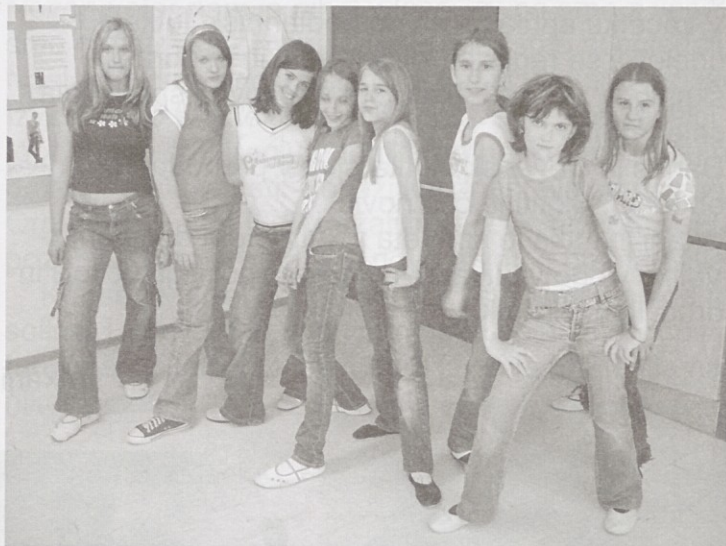
Plesalki plesne skupine:
Patricija Trafela in Sara Kure

REVIJA PLESNIH SKUPIN 2008

V torek, 8. aprila, v gledališču na Ptuj se je predstavilo 17 plesnih skupin. Vsaka skupina je pripravila kratko miniaturo, ki so bile zelo raznolike. Predstavili so se mlajši in starejši osnovnošolci ter dijaki in odrasli. Program je vodila Nataša Petrovič, strokovna spremljevalka pa je bila Urška Vohar. Območno revijo plesnih skupin je pripravila OI JSKD Ptuj. Naša šola se je na plesnem srečanju predstavila s tremi plesnimi koreografijami.

Na šoli vsako leto pripravimo več plesnih koreografij. Med učenjem plesa in na nastopu plesalci neizmerno uživamo, zato se k interesnim dejavnostim radi vračamo.

Plesalci

PLESNI KROŽEK

V petem razredu smo se odločili, da pripravimo razredni ples. Tako je tudi bilo. Sestavlja ga 15 učencev: Hana, Vida, Eva, Eva, Klementina, Klara, Manja, Barbara, Adrijana, Patricija, Aljaž, Jan, Sandi in Kevin. Naš ples smo pripravili na glasbo Divji zahod in Zabava. Nastopali smo že velikokrat v Qlandiji, Jagru, na šoli in domačem kraju. To dejavnost vodi Zdenka Golub. Vodi tudi druge skupine. Skupaj izbiramo glasbo in plesne gibe. Spoznali smo plese, kot so hip-hop, tehno, valček, polko,...

Za uspešen nastop nas učiteljica pohvali in nas razvaja z raznimi presenečenji. Udeležili smo se plesne revije, ki je bila v novem gledališču na Ptuju, kjer je bilo enkratno.

Ogledali smo si tudi vseh 18 plesov iz različnih šol in tudi v zakulisje nas je popeljala učiteljica in nam razkazala gledališče.

Rada plešem, zato bom še hodila k plesnemu krožku.

PROSLAVA OB TRUBARJEVEM LETU

V soboto, 7.6.2008, je bila v kletnih prostorih zidanice na Lahovem proslava ob Trubarjevem letu. V kulturni program smo bili vključeni tudi učenci OŠ Podlehnik, ki smo prireditev začeli z recitiranjem ob glasbeni spremljavi. Za nastop smo se pripravljali zelo zavzeto. Prav tako pa je nastopilo še veliko drugih skupin in posameznikov, ki so večer, posvečen Trubarju, še bolj popestrili z glasbo ali recitiranjem. Največ nastopajočih je bilo vključenih tudi v kulturno društvo Podlehnik. Proslava se je odvijala ob svečah in baklah, da bi še bolj pričarali starinsko vzdušje. Po prireditvi so nas pogostili z domačimi dobrotami. Za dobro kapljico pa so poskrbeli vinogradniki občine Podlehnik. Udeležilo se je lepo število ljudi, od najmlajših pa do tistih malo starejših, kljub temu da zunaj lilo kot iz škafe.

Tako smo tudi v občini Podlehnik praznovali Trubarjevo leto.
Recitatorji

ZAKLJUČNI IZLET

Že nekaj časa smo nestrpno pričakovali dan, da se odpravimo na naš zaključni izlet. Polni veselja in v pričakovanju, da bomo spoznali še en del naše lepe domovine, smo se podali na pot.

V krasnem jutru, obsijanem s soncem, je naš avtobus zapeljal proti Ljubljani. Med potjo smo opazovali pokrajino in se zabavali z družabnimi igrami. Naša prva postojanka je bil grad Turjak. Tam nas je sprejel turistični vodnik, ki nam je predstavil zgodovino gradu. Ogledali smo si tudi notranjost gradu.

Od tam smo pot nadaljevali proti Trubarjevi domačiji. Ob prispetju smo se seznanili s izdelavo knjig v tedanjem času. Vse so izdelovali ročno in z veliko potrpljenja. Predstavili so nam življenjepis in dela Primoža Trubarja. Bil sem presenečen, kako velik mož je bil za slovenski narod.

Čas nas je preganjal, zato smo morali pot nadaljevati. Naš naslednji postanek je bila Županova jama. Ob vstopu v jamo nas je prevzel hladen jamski zrak. Pot nas je vodila skozi jamo Ledenico in naprej, kjer nam je dih zastal nad lepoto kraških kapnikov. Po ogledu smo se odpravili proti domu. Krajši postanek smo imeli v nakupovalnem centru. V deževnem popoldnevu smo prispeli v Podlehnik, kjer so nas pričakali starši.

Ob zaključku sem spoznal, da smo dostikrat premalo ponosni na naše velike može v zgodovini. Upam, da bomo njihovo pot nadaljevali in svetu še bolj prikazali našo lepo Slovenijo.

IZLET NA DOLENJSKO

11. 6. 2008 smo se odpravili na Dolenjsko obiskat grad Turjak, dom Primoža Trubarja ter Županovo jamo.

Pot do tja je bila dolga in vroča. Najprej smo si ogledali grad Turjak. Bil je zelo star in nekatere dele so že obnovili. Ko sem vstopila v grad, sem se počutila, kot da bi stopil v preteklost. Vse je bilo staro ali preurejeno in vodič je tudi zelo pripomogel k temu občutku.

In potem smo se podali proti domu Primoža Trubarja. Najprej smo se razdelili v dve skupini. Moja skupina si je najprej odšla pogledat, kako so v času Primoža Trubarja tiskali knjige in gospa, ki nam je to kazala, je bila oblečena v oblačila, ki so jih takrat nosili. Bilo je zelo zanimivo. Nato je gospa oblekla Primoža iz 5. razreda tudi v stara oblačila. Nato pa smo šli še v rojstno hišo Primoža Trubarja, kjer smo izvedeli več o njegovem življenju in šolanju. Ogledali smo si še knjige, kar mi je bilo zelo zanimivo.

Nazadnje smo se še podali v Županovo jamo. V jami je bilo zelo zanimivo, a hladno in vlažno. Ko smo si ogledovali jamo, je luč naenkrat ugasnila. Nekateri so se bali, saj je bilo res strašljivo. Ugotovili smo, da je vodič, ki je vodil drugo skupino, ugasnil luč. V jami smo videli tudi majhnega netopirja. Ko smo prišli ven, nas je obil vročinski val.

Med vožnjo domov smo se tudi ustavili v Planetu tuš.

Ta izlet je bil zanimiv, poučen, zabaven in tudi vroč. Mislim in upam, da se nam bo ta izlet vtisnil v spomin in ga nikoli ne bomo pozabili.

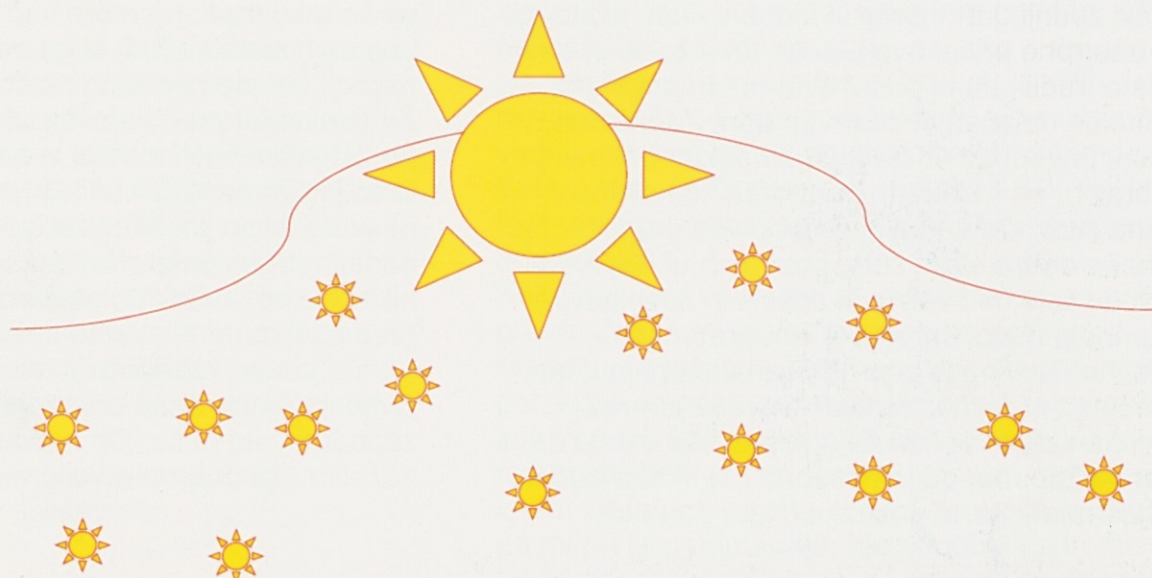
Mlakar Boštjan 7. R

Klementina Podgoršek, 7. R.

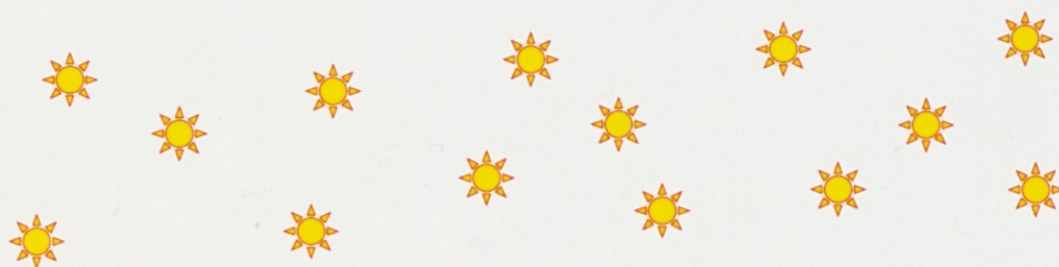
UTRINKI

Glasilo Osnovne šole Martin Kores Podlehnik
Leto 2 (junij 2008), številka 4

T
R
I
N
K
I

*Na svetu si, da gledaš sonce.
Na svetu si, da greš za soncem.
Na svetu si, da sam si sonce
in da s sveta odganjaš- sence.*

SPOŠTOVANE DEVETOŠOLKE, SPOŠTOVANI DEVETOŠOLCI!!

Pravijo, da je vsako slovo težko. In res je, res... Vsako slovo je težko. Prišel je petek, pa še trinajsti povrh. Vraževerno bi kdo dejal, da bo dan nesrečen. Vendar ni bil za našo letošnjo generacijo devetošolk in devetošolcev, ki ste ta dan bili zadnji dan v šolskih klopih. Dan, ki ste ga tako nestrpno pričakovali. Si ga tako želeli in se vso leto trudili, da bi prišel čimprej. In prišel je... Tih, malce oblačen in deževen dan. Zadnji dan... V zraku je vonj po še zadnjih opravkih, nasmehih na obrazih, pri nekaterih pa morda že kakšna majhna skrb. Od sedaj naprej bo vse drugače. Ne več naše dobre stare šole, poznanih učiteljev in delavcev šole, nič več istih sošolk in sošolcev... Vse prihaja novo, spremenjeno, preprosto drugačno. Takšna je pač naslednja stopnja v fazi odrasčanja in samostojnosti. Seveda je pred vsemi še valetni večer, za določene še vabilo od gospoda župana, da jim osebno čestita za trud in spoštovanja vredne dosežke. Nato pa tako

pričakovan poletni oddih. Zadnji pred spremembami, ki čakajo prav vse. Vsi zaposleni v ustanovi, ki jo ravnokar postopoma zapuščate, so se osem let trudili in poskušali predati vam določen del svojih znanj. In ravno znanja in spomini so tisto, kar boste sedaj odnesli s seboj. Nič oprijemljivega, a hkrati tako veliko. Vaše znanje je vaše bogastvo. Tega vam nihče, pa naj se še tako trudi, ne more več odvzeti. In kmalu boste vi postajali tisti, ki ga boste lahko podajali naprej. Ga plemenitili in razširjali. Že dvesto let pred vami so učenci zapuščali podlehniške šolske klopi in pri tem koristili znanja, ki so jim jih predajali učitelji, se opirali na njihove nasvete, ki so jim bili v veliko pomoč pri svojem nadaljnem življenju. Naj tudi vam bodo v pomoč, nikoli ne pozabite kdo ste in od kod prihajate in predvsem zmeraj sledite svojim željam in sanjam. Vedite, da so vaši učitelji zaznamovali vašo življenja, kot je vaše druženje z nami zaznamovalo naša. Ob koncu pa vam lahko le še zaželim vse dobro na vaši nadaljni življenjski poti.

mag. Dejan Kopold

Osnovna šola Martin Kores Podlehnik

šol. leto 2007/2008

UVOD

Življenje je darilo. Darilo se spodobi sprejeti, si ga ogledati, pa tudi prejeti, občutiti, povonjati, okusiti, uživati in uporabiti... Darila so namenjena v dobro. Vsak dogodek, pa tudi velik problem, v sebi nosi darilo izkušnje, doživetje, smisel življenja.

Dragi starši, hvala vam za to darilo, ki ste nam ga z veliko ljubeznijo podarili in zaradi katerega smo danes tu, ponosni in z zahvalo ob prehojeni poti, na kateri ste nam v vsem vedno stali ob strani, nas vzpodbujali ob padcih, tolažili in spet z veliko ljubezni pomagali k novim uspehom naproti. Prav tako prisrčno in z veliko hvaležnostjo pozdravljamo vas, naši dragi učitelji, ravnatelj in drugi delavci šole, ki ste se devet let trudili z nami, nam vliвали znanje, z nami izgubljali živce, a vseeno preživeli z nami veliko lepih trenutkov in nepozabnih doživetij. Želimo si, da bi se vedno razveselili drug drugega, ko se bomo srečevali!

DRAGI UČENCI!

»Človek se ne rodiš,

temveč postaneš. Celovit. Z zavedanjem.

Ki ga tokovi slabega ne nosijo več kot odplavljeno deblo brez korenin. Takšen, ki lahko začne spreminjati svet in ustvarjati novega, boljšega. Takšnega, da bo na njem vredno živeti. »

S temi besedami g. Janeza Drnovška se tudi jaz poslavljam od še ene generacije, ki zapušča osnovnošolske klopi.

Res da sem bila z vami devetošolci kot razredničarka le majhen delček poti, mogoče najpomembnejši. Kljub temu pa sem se trudila, da bi bila vaša sopotnica ravno takrat, ko ste me najbolj potrebovali.

Če pa boste postali ljudje, ki ustvarjajo svet, na katerem je vredno živeti, pa bo odvisno največ od vas.

Upam, da smo vas mi pedagogi, ki smo bili z vami teh osem let, naučili, da boste znali vztrajati na načrtani poti in da bo ta pot tista taprava za vas.

Dragica Šegula

NE ZANIMA ME PRETEKLOST, ZANIMA ME PRIHODNOST, KER BOM V NJEJ PREŽIVEL PREOSTANEK SVOJEGA ŽIVLJENJA.

Mladost, čas, ko ni skrbi, ko spoznavamo ljudi in stvari. Ko pride ljubezen in se nam pomlad zdi najlepši čas. Mama pa pravi, da smo z drugega planeta. Sicer pa je to tako čas, ko odraslih ne razumemo in oni nas prav tako ne. Poslušamo vedno isto: naj se učimo, kako se obnašamo, kakšni smo,... Zanima me, če so ta leta, ki jih živimo zdaj, res najlepša leta!? To bomo videli, ko odrastemo.

Kako naj vem, kako naj se odločim, katera pot je prava. Zdi se mi, da sem na enem velikem razpotju. In težko je sam narediti velik korak na pot, ki bo odločala o celem življenju. Zakaj ravno zdaj, pri teh letih, ko včasih še sama sebe ne razumem prav dobro. Ampak vseeno vem, da imam za to pot in za ta korak prijatelje in starše, da mi pri tem pomagajo, me spodbujajo in me podpirajo. Zato se mi zdi, da sem za svojo pot izbrala pravi korak. In upam, da me s to potjo čaka lepa prihodnost. Ampak kot pravijo- življenje je polno presenečenj.

Zdaj pa, ko ne razmišljam o prihodnosti, je tu sedanjost, ko se poslavljamo od osnovnošolskih klopi, od sošolcev in učiteljev. Konec je naših skupnih dni. Pa vendar, vseeno ni vse tako žalostno, saj s tem, ko bomo nekaj končali, bomo tudi nekaj začeli. To bo nekaj novega, nekaj za nas še neznanega. Odšli bomo v srednjo šolo, se spoznali z novimi sošolci in učitelji. Ampak našim učiteljem in delavcem šole bomo vedno hvaležni, da so nas podpirali, spodbujali, verjeli v nas in nas kdaj pa kdaj postavili na realna tla.

Zato smo danes odgovorni mladostniki, ki vstopamo v svet srednje šole, kjer bomo začeli graditi svoje sanje in svojo prihodnost.

Anja
Požar
9.r

Minila so leta, ki smo jih preživel skupaj. Skupaj smo uživali v vseh letih šolanja, ampak veselimo se tudi let, ki prihajajo.

Vsako leto je bilo nekaj posebnega, neponovljivega. Zato bom izpostavila nekaj trenutkov, ki so bili zame nekaj posebnega. V mali šoli smo bili stisnjeni v majhni učilnici, a ker smo bili skupaj, nam je bilo lepo. Na cesti so nas vsi prepoznali zaradi rumenih rutic in torb, ki so bile skoraj večje od nas. V prvem razredu so pa v redovalnico prišle pod naša imena neke številke ki smo jim rekli ocene, včasih zelo dobre, včasih pa tiste manj dobre. V razred smo dobili tudi dve novi učenki Anjo Požar in Tino. V drugem razredu smo se pa učili poštrevanko. Jaz sem se morala zelo truditi, ker če ne, sem poslušala mamo. Počakal pa nas je učenec Silvo. V tretjem smo zmagali na natečaju Zdravi zobje. V četrtem razredu smo šli v poletno šolo v naravi. Ta šola nam je bila zelo všeč. Lahko bi bilo tako čez vsa leta. V petem smo dobili novo, sedaj že staro razredničarko, ki je bila z nami do devetega razreda. Čeprav je bilo vsako leto posebno, smo se zavedali, da ne bomo več dolgo skupaj. Naprej je priteklo nekaj solzic, ampak sedaj se že veselimo novih dogodivščin, ki nas čakajo v življenju. Jaz si želim uspešno končati srednjo šolo in se vpisati na univerzo, ki si jo tudi želim končati in delati ter vzorno opravljati poklic, ki naj bi bil moj sanjski poklic.

Vsem v našem razredu želim, da bi uspešno končati vse šole, ki jih nameravajo končati in opravljati poklic, ki jim je všeč.

Petra Grabovec

V petem razredu smo dobili svojo razredničarko Viko, ki nas je vse do konca devetega razreda spremljala, malo doma, ko se ji je zgodila prometna nesreča. V petem razredu so se tudi začele prve ljubezni, simpatije, počasi smo začeli spoznavati svet mladostnika. Začelo se je razvijati ljubosumje na primer na učenko, če je bila zaljubljena v istega učenca kot ti ! V sedmem in osmem razredu nam je čas hitro minil. V teh dveh letih se je marsikaj dogajalo, vendar najbolj so mi bili všeč naravoslovni dnevi in zaključna izleta .

Polona Rodošek
9/9 razred

Minilo je veliko dni, mesecev, let od kar smo prijokali na svet. Od takrat rastemo, odraščamo in si nabiramo sposobnosti za življenje.

Ko smo prvič prestopili prag te šole, smo bili majhni, prestrašeni, a vseeno polni pričakovanj, kaj se bo zgodilo. Od takrat to šolo obiskujemo že 8. let. Tako smo najprej hodili v nižje razrede in nato v višje, kjer so od nas zahtevali več učenja in seveda znanja. In zdaj smo prišli do konca osnovne šole, kjer smo se srečali s prvim razpotjem. Izbrali bomo pot, po kateri bomo hodili vse življenje. Spet bomo prišli v prvi letnik, kjer bomo šli spet od začetka, nova pričakovanja, novo znanje, nove sposobnosti. Prišli bomo do poklica, katerega bomo opravljali vse življenje.

Ampak ker smo v teh mladostnih letih, ne razmišljamo toliko o prihodnosti, ampak več časa posvečamo prijateljstvu in ljubezni. Radi se spominjamo svoje prve ljubezni. Radi vsak dan znova srečujemo lepe, prijetne obraze in nato, ko pride večer, sanjamo te obraze in si domišljamo ljubezenske zgodbe, ki se malo kdaj uresničijo. Ampak sanjamo lahko, čeprav vemo, da je sanje težko uresničiti. Sicer pa je nam najbolj važno to, da sanjamo in potem enkrat srečamo partnerja, s katerim bomo živeli in imeli topel dom.

A vse to je naša prihodnost, ki nas čaka in upa, da bomo uspeli.

Vsi smo si zadali nekatere cilje in upamo, da jih bomo uspeli izpolniti.

Vsak si je izbral svojo pot, po kateri bo stopal in upam, da bomo vsi stopali po poti sreče, ljubezni, prijateljstva in seveda po poti, na kateri si bomo pridobili dobre izkušnje in delovne navade.

Če pa bo kdo zašel na pot mamil, alkohola, na pot, kjer bo srečeval slabe ljudi in bo pridobival slabe navade, upam, da bo čim hitreje to spoznal in našel ljudi, ki mu bodo s te poti pomagali.

A vse to nam bo uspelo, če bomo vztrajni in bomo zaupali vase in svoje sposobnosti.

Ljudje smo kot majhne mravljice, ki nosijo tovor od konca gozda do svojega mravljišča in ko jim tovor pade na tla, ga vedno znova poberejo in vztrajajo, da bi tovor prinesle do cilja. Tako moramo vztrajati, zaupati vase in v svoje sposobnosti in nam bo uspelo, izpolnili bomo svoje cilje.

Tina Rihtar
9.r

Vse se enkrat konča, zato se mora tudi osnovna šola, čeprav bi nekateri radi ostali v njej. Zelo smo hvaležni vsem učiteljem, da so nas naučili pomembne stvari, ravnatelju, da nas je nadzoroval, tajnici in računovodkinji, da sta skrbeli za naše dokumente, pedagoginji, da nam je dajala koristne nasvete, zahvaljujemo se tudi čistilkam, da so za nami počistile, hišniku, da je za nami popravil vse zlomljene stvari. Seveda pa se zahvaljujemo tudi kuharici, da nas je vsak dan presenetila z malico. Hvala tudi vsem učencem na šoli, da so nas zmogli prenašati in se od nas tudi kaj naučili.

Jasna Bele

Pot do 9. razreda ni bila lahka. Skupaj s sošolci nam je uspelo priti do tega križišča. Z leti smo odraščali, se spreminjali, si iskali nove prijatelje, toda vedno smo bili nerazdružljiva družčina. Veš čas, ki smo ga preživeli skupaj, smo se zabavali, se smejali, včasih smo se tudi skregali, a vedno bomo ostali prijatelji.

Barbara Zakelšek

Čeprav odhajamo naprej v srednjo šolo, se bomo z veseljem vračali v osnovno šolo, kjer bomo obudili spomine na otroška leta ter tudi na naše učitelje, ki so nam znali pomagati pri vsaki težavi, ki smo jo imeli.

Urška Drevenšek

Ostali bodo spomini, ki jih bomo vedno ohranjali. Spominjali se bomo svojih učiteljev in učiteljic, ki so nas vodili s svojimi nasveti !

Monika Podgoršek

V vseh teh osmih letih, odkar smo skupaj, sem doživel veliko lepih stvari, ki jih ne bom nikoli pozabil. Najlepši so se mi zdeli končni izleti, šola v naravi, naravoslovni dnevi... Zdaj ko smo v devetem razredu, smo se vpisali na šolo, katera nas veseli in ki bi jo radi uspešno zaključili, da bi v življenju bili to, kar si želimo in kar smo si zadali. Nekateri že komaj čakamo, da končamo osnovno šolo in se začnejo poletne počitnice.

Upam, da bo vsak od nas uresničil cilj, ki si ga je zadal. Na osnovno šolo pa bodo ostali lepi spomini !

Matjaž Drobnič

Samo še nekaj dni me loči do vate, ko bom za vedno zapustila osnovno šolo. Od takrat naprej se bo v mojem življenju marsikaj spremenilo . V jeseni bom odšla v srednjo šolo v Maribor. Sošolce, s katerimi sem preživela devet let za skupnimi klopi, bom le malokdaj videla. Sama pa si bom v srednji šoli morala najti drugo družbo med novimi, sedaj še nepoznanimi sošolci in pozabiti stare sošolce !

Anja Trafela

Na koncu 9. razreda ne bomo jokali in nimamo za kaj jokati, saj se veselimo novih šolskih klopi v drugem prostoru in kraju. Ko bomo prišli v srednješolske klopi, bomo dosti bolj odgovorni zase.

Megan Marina Potočnik

Po osmih letih osnovne šole bomo morali stopiti skozi srednješolska vrata. Od takrat naprej bomo sami odločali o svoji prihodnosti.

Ernest Večerič
9./9

Odšli bomo vsak na svojo pot in bomo živeli s spomini na stare sošolke in prijatelje.

Silvo Junger 9.r.

Teh osem let nam je bilo lepo, zabavno, včasih so prišli tudi žalostni trenutki.

Mateja Plavčak
9./9

Vsi upamo, da bomo v življenju uspešni in bomo izpolnili svoje želene cilje.

Aleš Horvat
9./9

Čeprav se bomo razšli, bomo še zmeraj ostali prijatelji. Upamo, da se bomo nekega dne spet srečali in se spominjali vseh lepih trenutkov.

Renej Petrovič 9.a

Osem let je minilo, odkar smo prvič prestopili šolski prag. Spoznali smo nove prijatelje in si pridobili nove izkušnje. Sedaj smo prišli na vrh, v ta slavni deveti razred, ki nas bo ločil. Vsak bo šel svojo pot in izpolnil svoje želje.

Daniel Vinko, 9.r.
Utrinki stran 4

UČENCI SE PREDSTAVIJO

Jasna Bele
Lučka

Nekaj o njej :

Jasna je krasna in glasna.

Rada se uči in tudi kakšno neumnost naredi.

Rada ima kemijo , fiziko in biologijo, saj te stvari zanimive se ji zdijo. Rada z modo se ukvarja in tu in tam denar zapravlja.

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšna :
Znam biti nežna in umirjena.

Načrti za prihodnost :

Rada bi postala farmacevtka .

Lepa misel :

Ljudje smo angeli, a le z enim krilom, in če hočemo leteti, se moramo objeti .

URŠKA DREVENŠEK
Urška

Nekaj o njej:

V šolo hoditi ji je zabava, čeprav se ne uči rada.

Težave dela ji slovenski jezik , saj z njim ponavadi vozla si jezik.

Tudi če je žalostna, se zraven smeji, saj brez smeha ji živeti ni !

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšna :
Znam biti slabe volje.

Načrti za prihodnost:

Želim si, da bi končala šolo, se dobro zaposlila in si ustvarila družino .

Lepa misel :

Ljubiti človeka je nekaj lepega in dragocenega .

MATJAŽ DROBNIČ

VoLuHaR

Nekaj o njem :

Matjaž v dobro voljo spravi te, če rad smejiš se ali ne.

Rad fiziko ima, ker vedno nekaj novega spozna.

Rad za puncami pogleda in mu tu in tam zaradi kakšne v glavi nastane prava zmeda.

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšen:
Znam biti občutljiv .

Načrti za prihodnost :

Rad bi postal uspešen v igranju harmonike .

Lepa misel:

Uživaj življenje, kolikor se da!

PETRA GRABROVEC
Petri

Nekaj o njej :

Petra pridno se uči, zato šola se ji težava ne zdi.

V prostem času citre igra in Erota pocrtlja.

Petra rada govori in s tem zabava ljudi .

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšna :
Se rada razživim.

Načrti za prihodnost:

Želim si biti uspešna.

Lepa misel :

Nekje v nebesih se skriva nekdo , ki vedno ti prijatelj bo !

ALEŠ HORVAT
Podlasica

Nekaj o njem :

Aleš rad za nogometno žogo se podi in punce lovi
in v šoli tudi, kdaj pa kdaj kaj koristnega naredi.

Nogomet na prvem mestu mu je, zato uči rad se
ne.

Ko v šoli dolgčas mu je, rad kaj smešnega naredi ,
da v smeh spravi nas in s tem učitelje razjezi .

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšen
:

Lahko sem včasih tudi sramežljiv .

Načrti za prihodnost:

Uspešno končati šolo in se dobro zaposliti.

Lepa misel :

Bolj brčneš, bolj boli , bolj daš gas, bolj leti .

RENEJ PETROVIČ
Renei

Nekaj o njem :

Najrajši od predmetov glasbo ima , saj tam
pokaže, kar zna.

Telovadbo zelo rad ima, vedno je naredil vse ,
sploh to, kar nobenemu od nas ni šlo .

Rad za računalnikom sedi , se za nogometno žogo
podi in s pogledom kakšno punco ulovi .

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšen :

Včasih znam biti celo več kot eno minuto na miru
in brez besed .

Načrti za prihodnost :

Uspeti v življenju in izpolniti svoje cilje .

Lepa misel :

Prijatelji so kot zvezde , ne vidiš jih vedno, a veš,
da so nekje za vedno !

SILVO JUNGER
Škoda

Nekaj o njem :

V drugem razredu k nam prišel je in ujeli z njim
smo se.

Rad je glasen in nikoli nič prestrašen.

Za šolo pametno sekirat se ni , saj to se mu
vredno ne zdi.

In zaradi tega učitelje jezi .

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšen
:

Tudi jaz sem kdaj pa kdaj slabe volje.

Načrti za prihodnost :

Izpolniti zastavljene cilje.

Lepa misel :

Živi noro , bodi nor!

MATEJA PLAVČAK
Teia

Nekaj o njej:

Naša Teia dosti se ne smeji , saj ji veliko stvari
smešnih ni!

Ona zelo tiha je, a ko se razgovori, je nihče ne
more ustaviti.

V šoli dolgčas ji je, zato komaj čaka, da konča se .

Mateja dobra je, zato pomaga ti vse , če kaj te
muči in teži, vedno rada svetuje ti .

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšna
Včasih znam biti glasna.

Načrti za prihodnost :

Končati šolo in se dobro zaposliti.

Lepa misel :

Prijatelji so kot zvezde, ne vidiš jih vedno, a veš,
da so nekje tam za vedno !

MONIKA PODGORŠEK
Monč

Nekaj o njej :

Včasih rada v šolo je hodila, pridno se je učila, a zdaj v šoli je popustila, saj očke na fantih je izgubila.

A v šolo še vedno bo rada hodila in se za lepe ocene trudila.

Rada pleše in poje, pa tudi umetnost ji leži, a matematika jo zelo teži .

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšna: Tudi jaz znam biti pridna.

Načrti za prihodnost:

Delati to, kar me veseli .

Lepa misel:

Sprijazni se s svojim življenjem. Sprejmi takšnega, kot je. Danes... Sedaj... Da ne zgrešiš še tistega drobca sreče , ki čaka nate.

MARINA MEGAN POTOČNIK
Megica

Nekaj o njej :

Naša Marina smeji se rada in se zabava.

Šola ne dela ji prevelikih skrbi, saj sekirat se ji brez veze zdi.

Vse predmete obvlada, zato se lahko veliko zabava .

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšna: Tudi jaz se znam razjeziti.

Načrti za prihodnost:

Ljubiti življenje, kakor se da , ljubiti ljubezen, katero imaš!

Lepa misel:

Sreča je kot sonce , nikoli ni enako velika , kajti tudi sonce ne sije vsak dan enako .

Anja Požar
Ančika

Nekaj o njej :

Naši Anji šola je zabava, čeprav ji učenje ni navada.

Ona MSN obvlada in se včasih s fanti ubada.

Rada se smeji in veliko govori, a nas tudi včasih razjezi .

Anje to nič ne skrbi, saj radi jo imamo vsi!

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšna :

Tudi jaz znam biti kdaj tiho , ampak vseeno... strup je v malih stekleničkah .

Načrti za prihodnost :

Uspešno končati šolo .. S tem pa uživati vsak dan, kot da je zadnji!

Lepa misel :

Friends are like the stars they are always shine.

TINA RIHTAR
Tinči

Nekaj o njej :

Tina baletka naša je , ki uči rada se.

Rada vedno v šolo hodila bi, zato učiteljica zanimiv poklic se ji zdi in z otroci rada ukvarjala bi se.

V njeni redovalnici same petke blestijo, ker vsi predmeti zanimivi se ji zdijo.

Tina očke na fantih je izgubljat začela in zaradi tega je vedno vesela.

Vsi mislijo, da naša Tina angelček je , a včasih zna pokazat tudi rogece .

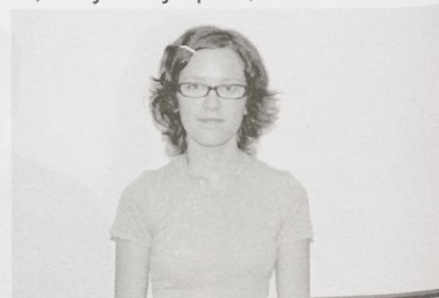
Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšna : Včasih znam biti celo malo preglasna.

Načrti za prihodnost :

Uživati življenje in uresničiti svoje sanje.

Lepa misel:

Sreča je kakor sonce , ko je najlepše, zaide.

POLONA RODOŠEK

Lona

Nekaj o njej:

Naša Polona rada farmacevtka bi postala, da bi se s kemijo igrala. Čeprav ji ne gre najbolj, se trudi vedno bolj.

Rada odbojko igra in plesati dobro zna .

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšna:

Tudi jaz znam biti poredna.

Načrti za prihodnost :

Rada bi postala farmacevtka.

Lepa misel:

Tvoj prijatelj je vedno tam, kamor ne upaš sam!

ANJA TRAFELA

Anča

Nekaj o njej:

Naše Anče šola ne skrbi, saj zelo dobro se uči.

Rada se smeji, a se včasih tudi razjezi.

Rada živali ima, zato v veterinarsko se je vpisala.

Kdaj pa kdaj rada učitelje jezi, da ji preveč dolgčas ni.

Matematika ji gre od rok , slovenski jezik pa postavlja v kot.

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšna

:

Znam biti tudi kdaj pa kdaj potrpežljiva.

Načrti za prihodnost:

Uspešno končati šolo in srečno živeti.

Lepa misel:

Prijatelji so kot angeli , ki nas postavijo na noge , ko naša krila zatajijo.

ERNEST VEČERIČ

Erni

Nekaj o njem :

Šola mu je v težave , učitelji delajo mu zgage.

Rad jih ignorira in tu pa tam kakšno pokasira.

V prostem času s skuterjem vozi se in tudi nogometaš je.

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšen

:

Tudi jaz imam smisel za humor.

Načrti za prihodnost:

V bodoče želim postati avtoserviser in se dobro zaposliti .

Lepa misel:

Živi življenje v polno!

DANIEL VINKO

Dani

Nekaj o njem :

Včasih rad s puncami se je igral, a zdaj poreden fant je postal.

Rad govori in učitelje jezi.

Angleščina mu ful leži.

Norije mu problem delat ni.

Včasih se mu celo zazdi, da nalogo naredi.

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšen :

Tudi jaz znam biti kdaj celo priden.

Načrti v prihodnosti :

Končati šolo in se uspešno zaposliti, drugega pa še ne načrtujem .

Lepa misel :

Šola je kruh, živela lakota!

BARBARA ZAKELŠEK

Barbika

Nekaj o njej:

Naša Barbika rada se uči, nam in učiteljem pa v problem ni.

Najbolj gre ji biologija, a včasih nagaja ji njena fantazija.

Nikamor se ji ne mudi, zato vse počasi, a dobro naredi.

Če kdo naloge ne naredi, jo pri Barbari vedno dobi.

Ostali morda ne vedo, ampak tudi jaz sem takšna:

Tudi jaz imam kdaj slab dan.

Načrti za prihodnost:

Uspešno končati šolo in postati farmacevtka.

Lepa misel:

Brez smeha je življenje pusto, brez poguma je

življenje prazno, brez prijateljev pa je življenje nemogoče!

IZ MAJHNEGA ZRASTE VELIKO

